

Dansk udgave

Retsforskrifter

 51. årgang
 22. november 2008

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1161/2008 af 21. november 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver ⁽¹⁾ 3

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2008/878/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 2. juli 2008 om statsstøtte som Tyskland påtænker at yde til DHL (meddelt under nummer C 18/07 (ex N 874/06)) (meddelt under nummer K(2008) 3178) ⁽¹⁾ 31

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1161/2008

af 21. november 2008

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. november 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	25,7
	MA	64,6
	TR	71,8
	ZZ	54,0
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,9
	TR	88,1
	ZZ	102,4
0709 90 70	MA	64,5
	TR	93,7
	ZZ	79,1
0805 20 10	MA	60,7
	ZZ	60,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,9
	HR	50,0
	IL	66,1
	TR	61,6
	ZZ	58,7
0805 50 10	MA	65,5
	TR	68,1
	ZA	71,5
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	87,1
	CL	67,1
	CN	55,8
	MK	33,4
	US	103,2
	ZA	118,8
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	41,1
	KR	112,1
	TR	106,0
	ZZ	86,4

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/98/EF

af 19. november 2008

om affald og om ophævelse af visse direktiver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽⁴⁾ opstiller de retlige rammer for affaldsbehandling i Fællesskabet. Det definerer en række nøglebegreber som affald, nyttiggørelse og bortskaffelse og opstiller de grundlæggende krav til håndtering af affald, herunder særlig et krav om, at anlæg eller virksomheder, der udfører affaldshåndtering, skal have tilladelse eller være registreret og et krav om, at medlemsstaterne skal opstille affaldshåndteringsplaner. Det fast-

lægger også hovedprincipper, såsom en forpligtelse til at behandle affald på en måde, som ikke påvirker miljøet og menneskers sundhed negativt, en opfordring til at anvende affaldshierarkiet og et krav i overensstemmelse med forurenere betaler-princippet om, at omkostningerne ved bortskaffelse af affald skal betales af indehaveren af affaldet, af tidligere indehavere af affaldet eller af producenterne af det produkt, der har givet anledning til affaldet.

(2) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁵⁾ opfordres der til udvikling eller revision af lovgivningen om affald, herunder præcisering af sondringen mellem affald og ikke-affald og til udvikling af foranstaltninger til forebyggelse og håndtering af affald, herunder fastsættelse af målsætninger.

(3) I Kommissionens meddelelse af 27. maj 2003 »På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse« hedder det, at definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør revurderes, at der bør opstilles en generelt gældende definition på genanvendelse, og at definitionen af affald bør tages op til debat.

(4) I Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2004 om ovennævnte meddelelse ⁽⁶⁾ anmodede Parlamentet Kommissionen om at overveje muligheden for at udvide Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁷⁾ til at omfatte affaldssektoren som helhed. Det anmodede også Kommissionen om at sondre klart mellem nyttiggørelse og bortskaffelse og tydeliggøre forskellen mellem affald og ikke-affald.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 229 af 22.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.2.2007 (EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 135), Rådets fælles holdning af 20.12.2007 (EUT C 71 E af 18.3.2008, s. 16) og Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 20.10.2008.

⁽⁴⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF (EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8).

- (5) Rådet anmodede i sine konklusioner af 1. juli 2004 Kommissionen om at forelægge et forslag til revision af visse aspekter af direktiv 75/442/EØF, som blev ophævet ved og erstattet af direktiv 2006/12/EF, med henblik på at præcisere forskellen mellem affald og ikke-affald og mellem nyttiggørelse og bortskaffelse.
- (6) Det primære mål for enhver affaldspolitik bør være at minimere de negative virkninger af affaldsproduktion og -håndtering for menneskers sundhed og miljøet. Affaldspolitik bør ligeledes sigte mod at reducere brugen af ressourcer og fremme den praktiske anvendelse af affaldshierarkiet.
- (7) Rådet fastslog i sin resolution af 24. februar 1997 om en EF-strategi for affaldshåndtering⁽¹⁾, at affaldshåndtering bør prioritere forebyggelse af affald højest, og at genbrug og materialegenanvendelse bør foretrækkes frem for energiudnyttelse af affald, når og i det omfang de er bedst for miljøet.
- (8) Direktiv 2006/12/EF må derfor revideres for at præcisere visse nøglebegreber, såsom definitionerne på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse, at skærpe foranstaltningerne til forebyggelse af affald, at indføre en tilgang, hvor produkternes og materialernes fulde livscyklus tages i betragtning og ikke kun deres affaldsfase, og at fokusere på nedbringelse af miljøbelastningen fra affaldsproduktion og -håndtering, hvorved affaldets økonomiske værdi øges. Desuden bør man fremme nyttiggørelsen af affald og anvendelse af nyttiggjorte materialer for at bevare de naturlige ressourcer. Af hensyn til klarheden og for at gøre teksten lettere at læse bør direktiv 2006/12/EF ophæves og erstattes af et nyt direktiv.
- (9) Da de vigtigste affaldshåndteringsoperationer nu er omfattet af Fællesskabets miljølovgivning, må dette direktiv tilpasses denne miljøorienterede tilgang. Lægges vægten på miljømålene i traktatens artikel 174, kan der fokuseres skarpere på miljøbelastningen fra affaldsproduktion og affaldshåndtering gennem hele ressourcernes livscyklus. Retsgrundlaget for dette direktiv bør derfor være artikel 175.
- (10) Effektive og sammenhængende regler for affaldsbehandling bør med forbehold for visse undtagelser finde anvendelse på løsøre, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
- (11) Det bør i overensstemmelse med definitionen af affald og bestemmelserne om biprodukter eller bestemmelserne om affaldsfasens ophør i dette direktiv overvejes, om ikke-forurenede opgravet jord og andet naturligt forekommende materiale, der anvendes andre steder end dér, hvor det er udgravet, skal have status som affald.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum⁽²⁾ indeholder bl.a. bestemmelser om passende kontrol med indsamling, transport, forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af alle animalske biprodukter, herunder affald af animalsk oprindelse, så det ikke udgør en risiko for dyresundheden og folkesundheden. Tilknytningen til denne forordning må derfor tydeliggøres, så regeloverlappning undgås, ved at animalske biprodukter bestemt til anvendelser, der ikke anses for at være affaldsoperationer, udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde.
- (13) Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1774/2002 har vist, at der er behov for at præcisere anvendelsesområdet for affaldslovgivningen og dens bestemmelser om farligt affald, for så vidt angår animalske biprodukter hørende under nævnte forordning. Animalske biprodukter, der indebærer potentielle sundhedsrisici, henhører under forordning (EF) nr. 1774/2002, og unødvendige overlapninger med affaldslovgivningen bør undgås.
- (14) Klassificering af affald som farligt affald bør bl.a. baseres på fællesskabslovgivningen om kemikalier, navnlig for så vidt angår klassificering af præparater som farlige, herunder de anvendte grænseværdier for koncentration. Farligt affald bør være underlagt strenge specifikationer for i videst muligt omfang at forhindre eller begrænse de mulige negative virkninger for miljøet og menneskers sundhed, som en uhensigtsmæssig håndtering kan indebære. Det er desuden nødvendigt at bibeholde det system, hvor affald og farligt affald klassificeres i henhold til den senest udarbejdede liste over affaldstyper i Kommissionens beslutning 2000/532/EF⁽³⁾, for at fremme en harmoniseret klassificering af affald og sikre en ensartet fastlæggelse af, hvilket affald der betragtes som farligt i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT C 76 af 11.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ Beslutning af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

- (15) Det er nødvendigt at sondre mellem indledende oplagring af affald forud for indsamling, indsamling af affald og oplagring af affald forud for behandling. Anlæg og virksomheder, der producerer affald som led i deres virksomhed, bør ikke anses som værende beskæftiget med affaldshåndtering og omfattet af et krav om godkendelse med henblik på oplagring af affald forud for indsamling.
- (16) Indledende oplagring af affald inden for rammerne af definitionen af indsamling betragtes som oplagringsskik forud for indsamling i anlæg, hvor affald læses af til forbehandling med henblik på videre transport til nyttiggørelse eller bortskaffelse andetsteds. Sondringen mellem indledende oplagring af affald forud for indsamling og oplagring af affald forud for behandling bør i overensstemmelse med formålet med dette direktiv foregå efter affaldstype, oplagringens omfang og varighed samt formålet med indsamlingen. Denne sondring bør foretages af medlemsstaterne. Oplagring af affald forud for nyttiggørelse i en periode på tre år eller derover og oplagring af affald forud for bortskaffelse i en periode på et år eller derover er omfattet af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾.
- (17) Ordninger for indsamling af affald, der ikke foretages erhvervsomt, bør ikke være omfattet af krav om registrering, da de udgør en mindre risiko og bidrager til særskilt indsamling af affald. Sådanne ordninger kan f.eks. være medicinsk affald, der indsamles af apoteker, forretningers returordninger for forbrugsvarer og lokal-samfundsordninger i skoler.
- (18) Definitionerne af forebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, behandling og genanvendelse bør indgå i dette direktiv for at præcisere anvendelsesområdet for disse begreber.
- (19) Definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør ændres, så der sikres en klar sondring mellem de to begreber, der hviler på en reel forskel i miljøbelastningen ved substitution af naturressourcer i økonomien og erkendelsen af de mulige fordele for miljøet og menneskers sundhed, der ligger i at anvende affald som en ressource. Herudover kan der udarbejdes retningslinjer til klarlægning af tilfælde, hvor denne sondring vanskeligt lader sig anvende i praksis, eller hvor klassificering af aktiviteten som nyttiggørelse ikke stemmer overens med operationens faktiske miljøbelastning.
- (20) Dette direktiv bør også præcisere, hvornår forbrænding af kommunalt fast affald er energieffektivt og kan betragtes som en nyttiggørelsesoperation.
- (21) Bortskaffelsesoperationer, der består i dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden, reguleres også af internationale konventioner, navnlig konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer, undertegnet i London den 13. november 1972, og 1996-protokollen hertil som ændret i 2006.
- (22) Der bør ikke være nogen uklarhed med hensyn til de forskellige aspekter af definitionen af affald, og de relevante procedurer bør om nødvendigt anvendes for på den ene side biprodukter, der ikke er affald, og på den anden side affald, der ophører med at være affald. For at præcisere visse aspekter af definitionen af affald bør dette direktiv klart angive,
- hvornår stoffer eller genstande, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af sådanne stoffer eller genstande, er biprodukter og ikke affald. Afgørelsen om, at et stof ikke er affald, kan kun træffes på grundlag af en samordnet tilgang, der skal ajourføres regelmæssigt, og hvis dette er i overensstemmelse med beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed. Hvis det er tilladt at anvende et biprodukt i henhold til en miljøtilladelse eller generelle miljøbestemmelser, kan dette anvendes af medlemsstaterne som et redskab til at beslutte, at der ikke forventes at være nogen generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed; en genstand eller et stof bør kun betragtes som biprodukt, hvis bestemte betingelser er opfyldt. Eftersom biprodukter falder ind under kategorien produkter, bør eksport af biprodukter opfylde kravene i den relevante fællesskabslovgivning; og
 - hvornår visse former for affald ophører med at være affald, og indeholde kriterier for affaldsfasens ophør, der sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau og miljø-mæssige og økonomiske fordele; specifikationer og kriterier for affaldsfasens ophør bør udarbejdes for bl.a. affaldskategoriene bygnings- og nedrivningsaffald, visse former for aske og slagge, metalkrot, tilslag/fyldstof, dæk, tekstiler, kompost og affaldspapir og -glas. Med henblik på at nå til affaldsfasens ophør kan en nyttiggørelsesoperation være noget så enkelt som at kontrollere affald for at konstatere, at det opfylder kriterierne for affaldsfasens ophør.
- (23) For at undersøge eller beregne, om de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

- udrangerede køretøjer ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF ⁽³⁾ samt anden relevant fællesskabslovgivning er nået, bør de mængder affald, som er ophørt med at være affald, henføres under nyttiggjort og genanvendt affald, når kravene om genanvendelse og nyttiggørelse i denne lovgivning er opfyldt.
- (24) På grundlag af definitionen af affald og for at fremme sikkerhed og sammenhæng kan Kommissionen vedtage retningslinjer for, hvornår stoffer eller genstande bliver til affald. Sådanne retningslinjer kan bl.a. udvikles for elektrisk og elektronisk udstyr og køretøjer.
- (25) Omkostningerne bør fordeles på en måde, der afspejler de virkelige miljøomkostninger ved affaldsproduktion og -håndtering.
- (26) Princippet om, at forureneren betaler, er et overordnet princip i europæisk og international sammenhæng. Affaldsproducenter og indehavere af affald bør håndtere affaldet på en måde, der sikrer et højt miljø- og sundhedsbeskyttelsesniveau.
- (27) Indførelsen af udvidet producentansvar i dette direktiv er en af de måder, hvorpå man kan støtte design og produktion af varer, der tager fuldt hensyn til og letter en effektiv udnyttelse af ressourcerne igennem hele deres livscyklus, herunder deres reparation, genbrug, adskillelse og genanvendelse uden af bringe den frie omsætning af varer på det indre marked i fare.
- (28) Dette direktiv bør bidrage til, at EU i højere grad bliver et »genanvendelsessamfund«, der søger at undgå affaldsproduktion og anvender affald som en ressource. Især opfordres der i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram til foranstaltninger til sikring af kildesortering, indsamling og genanvendelse af prioriterede affaldsstrømme. I tråd hermed og som et middel til at fremme eller forstærke nyttiggørelsespotentialer bør affald indsamles særskilt, hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, før det gennemgår nyttiggørelsesprocesser, der miljømæssigt set giver det bedste samlede resultat. Medlemsstaterne bør tilskynde til, at farlige bestanddele adskilles i affaldsstrømme, hvis det er nødvendigt for at opnå en miljømæssigt forsvarlig håndtering.
- (29) Medlemsstaterne bør støtte anvendelsen af genanvendelige materialer (som f.eks. genbrugspapir) i overensstemmelse med affaldshierarkiet og målet om at skabe et genanvendelsessamfund og bør så vidt muligt ikke støtte deponering eller forbrænding af sådanne genanvendelige materialer.
- (30) For at implementere forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats i traktatens artikel 174, stk. 2, er det nødvendigt at fastsætte generelle miljømæssige mål for affaldshåndtering i Fællesskabet. Ifølge de nævnte principper er det Fællesskabet og medlemsstaterne, der skal fastsætte en ramme med henblik på at forebygge, mindske og så vidt muligt helt fjerne kilderne til forurening eller gener ved at vedtage foranstaltninger, der kan fjerne erkendte risici.
- (31) Affaldshierarkiet fastlægger generelt en prioritetsrækkefølge for, hvad der udgør den miljømæssigt bedste overordnede valgmulighed inden for affaldslovgivning og -politik, selvom det kan være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til bl.a. teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og miljøbeskyttelse.
- (32) For at Fællesskabet som helhed kan blive i stand til selv at bortsaffe sit affald og nyttiggøre blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger, og for at de enkelte medlemsstater skal kunne nærme sig dette mål, skal der oprettes et samarbejdsnet af affaldsbortskaffelses-anlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.
- (33) I forbindelse med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ⁽⁴⁾ forbliver blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, der ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber.
- (34) Det er vigtigt, at farligt affald er mærket i overensstemmelse med internationale standarder og fællesskabsstandarder. Hvis dette affald imidlertid indsamles særskilt fra husholdningerne, bør dette ikke medføre, at husholdningerne har pligt til at udfylde den krævede dokumentation.

⁽¹⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.

- (35) Det er i overensstemmelse med affaldshierarkiet og målet om at reducere drivhusgasser, der udledes fra affaldsdeponering, vigtigt at fremme særskilt indsamling og korrekt behandling af bioaffald, så der kan fremstilles miljøforsvarlig kompost og andre bioaffaldsbaserede materialer. Kommissionen vil efter en vurdering af håndteringen af bioaffald fremlægge forslag til lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis det er relevant.
- (36) Der kan vedtages tekniske minimumsstandarder for affaldsbehandlingsaktiviteter, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF, hvis det kan dokumenteres, at dette vil medføre en fordel for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet, og i det omfang en samlet tilgang til gennemførelse af dette direktiv sikrer beskyttelsen af menneskers sundhed og af miljøet.
- (37) Omfanget og indholdet af forpligtelsen til at udarbejde affaldshåndteringsplaner bør specificeres yderligere, og der bør ved udarbejdelsen eller revisionen af sådanne affaldshåndteringsplaner tages hensyn til den belastning, som affaldsproduktion og -håndtering betyder for miljøet. Der bør også i nødvendigt omfang tages hensyn til kravene vedrørende affaldshåndteringsplaner i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF og til strategien til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald omhandlet i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF.
- (38) Medlemsstaterne må anvende miljøtilladelser eller generelle miljøbestemmelser på visse affaldsproducenter, hvis det ikke bringer det indre markeds funktion i fare.
- (39) I henhold til forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre overførsel af affald, som ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Uanset denne forordning bør medlemsstaterne kunne begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der er i strid med deres affaldshåndteringsplaner. Det anerkendes, at visse medlemsstater muligvis ikke kan tilbyde et net, der omfatter hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg, inden for deres område.
- (40) For at forbedre medlemsstaternes indsats for at forebygge affald og for at fremme udvekslingen af den bedste praksis på dette område er det nødvendigt at skærpe bestemmelserne om affaldsforebyggelse og kræve, at medlemsstaterne indfører programmer for affaldsforebyggelse, hvor hovedvægten lægges på de væsentligste miljøvirkninger, og hvor hele produktens og materialernes livscyklus tages i betragtning. Sigtet med sådanne foranstaltninger bør være at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet⁽¹⁾ bør interessenter såvel som offentligheden have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af programmerne og have adgang til dem, når de er udarbejdet. Der bør opstilles mål for affaldsforebyggelse og afkobling, hvor dette måtte være hensigtsmæssigt for at reducere de negative følger og mængden af produceret affald.
- (41) Som led i bestræbelserne på at opnå et europæisk genanvendelsessamfund med høj ressourceeffektivitet bør der opstilles mål for forberedelse af genbrug og genanvendelse af affald. Medlemsstaterne opretholder forskellige fremgangsmåder til indsamling af husholdningsaffald og affald af lignende art og sammensætning. Det er derfor hensigtsmæssigt, at sådanne mål tager hensyn til de forskellige indsamlingssystemer i medlemsstaterne. Affaldsstrømme, der stammer fra andre kilder og svarer til husholdningsaffald, omfatter affald som omhandlet i punkt 20 på den liste, der er oprettet ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF.
- (42) Økonomiske instrumenter kan spille en afgørende rolle for at nå målene for affaldsforebyggelsen og -håndteringen. Affald har ofte værdi som ressource, og en mere vidtgående anvendelse af økonomiske instrumenter vil muligvis kunne maksimere miljøfordelene. Anvendelsen af sådanne instrumenter på et hensigtsmæssigt niveau bør derfor fremmes, idet det understreges, at de enkelte medlemsstater kan træffe afgørelse om brugen af sådanne instrumenter.
- (43) Visse bestemmelser om håndtering af affald i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald⁽²⁾ bør ændres, så forældede bestemmelser udgår og teksten bliver klarere. Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning bør disse bestemmelser indarbejdes i nærværende direktiv. For at gøre det klart, hvad forbuddet mod blanding i direktiv 91/689/EØF indebærer, og for at beskytte miljø og sundhed, bør undtagelserne fra blandingsforbuddet ligeledes stemme overens med den bedste tilgængelige teknik som defineret i direktiv 96/61/EF. Direktiv 91/689/EØF bør derfor ophæves.

(1) EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

(2) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

- (44) Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning og miljøgevinsterne bør de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald⁽¹⁾ indarbejdes i dette direktiv, og direktiv 75/439/EØF bør derfor ophæves. Håndtering af olieaffald bør ske efter affaldshierarkiets prioritetsrækkefølge, og modeller, der giver det bedste samlede miljøresultat, bør have forrang. Særskilt indsamling af olieaffald er imidlertid fortsat afgørende for, at affaldet håndteres forsvarligt og ikke skader miljøet som følge af u hensigtsmæssig bortskaffelse.
- (45) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, og som skal pålægges de fysiske og juridiske personer, der har ansvaret for affaldshåndteringen, som f.eks. affaldsproducenter, indehavere, mæglere, forhandlere, transportører og indsamlere, anlæg og virksomheder, der udfører affaldsbehandlingsoperationer, og affaldshåndteringsordninger, hvis de overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne kan også træffe foranstaltninger til at inddrive omkostningerne ved manglende overholdelse og genopretningsforanstaltninger med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽²⁾.
- (46) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (47) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastlægge kriterier med hensyn til en række spørgsmål, såsom betingelserne for, at en genstand betragtes som et biprodukt, affaldsfasens ophør og fastlæggelsen af, hvilket affald der betragtes som farligt, såvel som til at fastsætte detaljerede regler for anvendelses- og beregningsmetoder til kontrollen med opfyldelsen af de i dette direktiv fastsatte genanvendelsesmål. Endvidere bør Kommissionen tillægges beføjelse til at tilpasse bilagene i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og til at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, R1. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

- (48) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽⁴⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (49) Målet for dette direktiv, nemlig beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger, der skal beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske de samlede følger af ressourceanvendelse og forbedre effektiviteten af anvendelsen af ressourcer.

Artikel 2

Undtagelser fra anvendelsesområdet

1. Følgende undtages fra direktivets anvendelsesområde:
 - a) luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren
 - b) arealer (in situ), herunder ikke opgravet forurenede jord og bygninger, der er fast forbundet med arealet
 - c) ikke-forurenede jord og andet naturligt forekommende materiale, der er opgravet i forbindelse med anlægsvirksomhed, hvor det er sikkert, at materialet i sin naturlige tilstand vil blive anvendt til anlægsvirksomhed på det sted, hvor det er blevet opgravet

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- d) radioaktivt affald
- e) udrangeret sprængstof
- f) fækalier, hvis de ikke er omfattet af stk. 2, litra b), halm og andre naturlige, ikke-farlige materialer fra landbrug eller skovbrug, der anvendes i landbrug, skovbrug eller til fremstilling af energi fra en sådan biomasse ved hjælp af processer eller metoder, som ikke skader miljøet eller bringer menneskers sundhed i fare.
2. Følgende undtages fra direktivets anvendelsesområde, for så vidt det er omfattet af anden fællesskabslovgivning:
- a) spildevand
- b) animalske biprodukter, herunder forarbejdede produkter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1774/2002, undtagen dem, der er bestemt til forbrænding, deponering eller anvendelse i biogas- eller komposteringsanlæg
- c) døde dyr, der er døde på anden måde end ved slagtning, herunder dyr, der er aflivet med henblik på at udrydde epizootiske sygdomme, og som bortskaffes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002
- d) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien ⁽¹⁾.
3. Med forbehold af de forpligtelser, der er indeholdt i anden relevant fællesskabslovgivning omfatter dette direktiv ikke sedimenter, der flyttes inden for overfladevand med henblik på forvaltning af vand og vandveje eller for at forhindre oversvømmelse eller afbøde virkningerne af oversvømmelse og tørke eller landindvinding, hvis det bevises, at sedimenterne er ikke-farlige.
4. Med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier affald kan der i særdirektiver fastsættes specifikke særbestemmelser eller bestemmelser til supplerende af bestemmelserne i dette direktiv.
- 1) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
- 2) »farligt affald«: affald, der udviser en eller flere af de farlige egenskaber, der er anført i bilag III
- 3) »olieaffald«: enhver form for industriolie eller smøreolie af mineralsk eller syntetisk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, såsom olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt olie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger
- 4) »bioaffald«: bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, restauranter, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder
- 5) »affaldsproducent«: enhver, hvis aktivitet frembringer affald (den oprindelige affaldsproducent), eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning
- 6) »affaldsindehaver«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- 7) »forhandler«: enhver virksomhed, der optræder som hovedmand ved køb og efterfølgende salg af affald, herunder forhandlere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse
- 8) »mægler«: enhver virksomhed, der arrangerer nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald på andres vegne, herunder mæglere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse
- 9) »affaldshåndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed
- 10) »indsamling«: afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

⁽¹⁾ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15.

- 11) »særskilt indsamling«: indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling
- 12) »forebyggelse«: foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker:
- a) affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid
- b) de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller
- c) indholdet af skadelige stoffer i materialer og produkter
- 13) »genbrug«: enhver operation, hvor produkter eller komponenter, der ikke er affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til
- 14) »behandling«: nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, der omfatter forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse
- 15) »nyttiggørelse«: enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag II indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer
- 16) »forberedelse med henblik på genbrug«: enhver nyttiggørelsesoperation i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, således at de genbruges uden anden forbehandling
- 17) »genanvendelse«: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer
- 18) »regenerering af olieaffald«: enhver genanvendelsesproces, hvorved der kan fremstilles basisolier ved at raffinere olieaffald, navnlig ved at fjerne forurenende stoffer, oxidationsprodukter og tilsætningsstoffer fra sådanne olier
- 19) »bortskaffelse«: enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag I indeholder en ikke-udtømmende liste over bortskaffelsesoperationer
- 20) »bedste tilgængelige teknik«: bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 96/61/EF.

Artikel 4

Affaldshierarki

1. Følgende affaldshierarki skal tjene som en prioritetsrækkefølge for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering:

- a) forebyggelse
- b) forberedelse med henblik på genbrug
- c) genanvendelse
- d) anden nyttiggørelse, f.eks. energiudnyttelse, og
- e) bortskaffelse.

2. Når medlemsstaterne anvender det i stk. 1 omhandlede affaldshierarki, træffer de foranstaltninger til at fremme de muligheder, der giver det bedste samlede miljøresultat. Det kan i den forbindelse være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald.

Medlemsstaterne sikrer, at udarbejdelsen af lovgivning og politik om affald foregår på en helt igennem transparent måde under overholdelse af de nationale regler om høring og inddragelse af borgere og interessenter.

Medlemsstaterne tager hensyn til de generelle principper for beskyttelse af miljøet såsom forsigtighed, bæredygtighed, teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og beskyttelse af ressourcer samt til de samlede konsekvenser for miljø, menneskers sundhed, økonomi og samfund, jf. artikel 1 og 13.

Artikel 5

Biprodukter

1. Et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, kan kun anses for ikke at være affald i henhold til artikel 3, nr. 1), men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes
- b) stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis
- c) stoffet eller genstanden fremstilles som en integrerende del af en produktionsproces, og
- d) videreanvendelse er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt, miljø og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

2. På grundlag af betingelserne i stk. 1 kan der vedtages foranstaltninger, der er afgørende for, hvilke kriterier der skal opfyldes, for at specifikke stoffer eller genstande kan anses som biprodukter og ikke som affald, (jf. artikel 3, nr. 1). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

Artikel 6

Affaldsfasens ophør

1. Visse særlige former for affald ophører med at være affald, (jf. artikel 3, nr. 1), når det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse, og opfylder de særlige kriterier, der udarbejdes i henhold til følgende betingelser:

- a) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål
- b) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand
- c) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og

d) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

Kriterierne skal om nødvendigt omfatte grænseværdier for forurenende stoffer og skal tage hensyn til stoffets eller genstandens miljøskadelige virkninger.

2. De foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, og som vedrører vedtagelse af de i stk. 1 fastsatte kriterier og præciserer typen af affald, sådanne kriterier skal finde anvendelse på, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2. Der bør bl.a. tages hensyn til specifikke kriterier for affaldsfasens ophør, i det mindste for tilslag/fyldstof, papir, glas, metal, dæk og tekstiler.

3. Affald, der ophører med at være affald i overensstemmelse med stk. 1 og 2, ophører også med at være affald i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i direktiv 94/62/EF, 2000/53/EF, 2002/96/EF og 2006/66/EF og anden relevant fællesskabslovgivning, når kravene om genanvendelse og nyttiggørelse i denne lovgivning er opfyldt.

4. Hvis der ikke er fastsat kriterier på fællesskabsplan efter proceduren i stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne fra sag til sag beslutte, om affaldsfasen er ophørt, under hensyntagen til relevant retspraksis. De underretter Kommissionen om sådanne beslutninger i overensstemmelse med Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester⁽¹⁾, såfremt nævnte direktiv kræver det.

Artikel 7

Affaldsliste

1. De foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører ajourføringen af den affaldsliste, der er opstillet ved beslutning 2000/532/EF, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2. Affaldslisten skal omfatte farligt affald og skal tage hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier for farlige stoffer. Affaldslisten er bindende med hensyn til fastlæggelse af, hvilket affald der skal betragtes som farligt affald. Selv om et stof eller en genstand er medtaget på listen, betyder det ikke, at stoffet eller genstanden er affald under alle omstændigheder. Et stof eller en genstand betragtes kun som affald, hvis definitionen i artikel 3, nr. 1), er opfyldt.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

2. En medlemsstat kan betragte affald som farligt affald, selv om det ikke optræder på affaldslisten, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opført i bilag III. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde. Den indfører dem i den i artikel 37, stk. 1, nævnte rapport og giver Kommissionen alle relevante oplysninger. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.

3. Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den betragte det pågældende affald som ikke-farligt affald. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde og giver Kommissionen den fornødne dokumentation. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.

4. Omklassificering af farligt affald som ikke-farligt affald må ikke ske ved fortyndinger eller blandinger, der har til formål at nedsætte den oprindelige koncentration af det forurenende stof, så det kommer ned under grænseværdien for, hvornår affald betragtes som farligt.

5. De foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører gennemgangen af listen for at træffe afgørelse om en eventuel tilpasning heraf i henhold til stk. 2 og 3, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

6. Medlemsstaterne kan betragte affald som ikke-farligt affald i henhold til den liste, der henvises til i stk. 1.

7. Kommissionen sikrer, at listen over affald og enhver gennemgang af denne liste opfylder principperne om klarhed, forståelighed og tilgængelighed for brugerne, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'erne).

KAPITEL II

GENERELLE KRAV

Artikel 8

Udvidet producentansvar

1. For at styrke genbrug og forebyggelsen, genanvendelsen og anden nyttiggørelse af affald kan medlemsstaterne træffe lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder, behandler, sælger eller importerer produkter (produktets producent) har et udvidet producentansvar.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte modtagelse af returprodukter og af det affald, der er tilbage, efter at produkterne er blevet anvendt, samt den efterfølgende håndtering af affaldet og det finansielle ansvar for sådanne aktiviteter. Disse foranstaltninger kan omfatte en forpligtelse til at tilvejebringe offentligt tilgængelige oplysninger om, i hvilket omfang et produkt kan genbruges og genanvendes.

2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at fremme et produktdesign, der mindsker miljøpåvirkningerne og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter med flere anvendelser, der er teknisk holdbare, og som, efter at de er blevet til affald, er egnet til reel og forsvarlig nyttiggørelse og miljøvenlig bortskaffelse.

3. Ved anvendelse af udvidet producentansvar tager medlemsstaterne hensyn til, hvad der er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, og til den generelle indvirkning på miljøet, menneskers sundhed og samfundet og respekterer nødvendigheden af at sikre et velfungerende indre marked.

4. Det udvidede producentansvar anvendes med forbehold af ansvaret for affaldshåndtering som fastlagt i artikel 15, stk. 1, og med forbehold af den eksisterende specifikke lovgivning om affaldsstrømme og produkter.

Artikel 9

Affaldsforebyggelse

Efter høring af interessenterne sender Kommissionen følgende rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af forslag om nødvendige foranstaltninger til støtte for de forebyggelsesaktioner og for gennemførelsen af de i artikel 29 omhandlede affaldsforebyggelsesprogrammer:

a) senest ved udgangen af 2011, en midtvejsrapport om udviklingen inden for affaldsproduktion og målet med affaldsforebyggelse, herunder udformning af en politik for økodesign af produkter, som skal tage fat på såvel produktionen af affald som tilstedeværelsen af farlige stoffer i affald med det formål at fremme teknologier med fokus på holdbare, genbrugelige og genanvendelige produkter

- b) senest ved udgangen af 2011, udarbejdelse af en handlingsplan for yderligere støtteforanstaltninger på europæisk plan, som navnlig skal tage sigte på at ændre de eksisterende forbrugsmønstre
- c) senest ved udgangen af 2014, opstilling af mål om affaldsforebyggelse og afkobling for 2020 på grundlag af bedste praksis, herunder om nødvendigt en revision af indikatorerne i artikel 29, stk. 4.

Artikel 10

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald underkastes nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.
2. Hvor det er nødvendigt for at overholde bestemmelserne i stk. 1 og lette eller forbedre nyttiggørelsen, indsamles affald særskilt, hvis det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, og blandes ikke med andet affald eller andet materiale med andre egenskaber.

Artikel 11

Genbrug og genanvendelse

1. Medlemsstaterne iværksætter relevante foranstaltninger til fremme af genbrug af produkter og forberedelse med henblik på genbrug, navnlig ved at tilskynde til etablering og støtte af genbrugs- og reparationsnetværk, anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier, kvantitative målsætninger og andre foranstaltninger.

Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet, og de vedtager i givet fald med henblik herpå særskilte indsamlingsordninger, hvor det er teknisk, miljømæssigt og økonomisk muligt, for at opfylde de nødvendige kvalitetsnormer for de relevante genanvendelsessektorer.

I henhold til artikel 10, stk. 2, indføres der senest i 2015 særskilt indsamling for som minimum følgende: papir, metal, plastic og glas.

2. For at sikre overensstemmelse med målene i dette direktiv og som led i bestræbelserne på at opnå et europæisk genanvendelsessamfund med høj ressourceeffektivitet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at følgende mål nås:

- a) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelsen af affaldsmaterialer som minimum f.eks.

papir, metal, plastic og glas fra husholdninger og om muligt fra andre kilder, såfremt disse affaldsstrømme svarer til affald fra husholdninger, skal øges til samlet mindst 50 vægtprocent

- b) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelsen og anden materialenyttiggørelse, herunder opfyldningsoperationer med anvendelse af affald som erstatning for andre materialer, af ikke-farligt bygge- og nedrivningsaffald, med undtagelse af naturligt forekommende materiale som defineret i kategori 17 05 04 i affaldslisten skal øges til mindst 70 vægtprocent.

3. Kommissionen fastsætter detaljerede regler for anvendelses- og beregningsmetoder til kontrollen med opfyldelsen af de i stk. 2 i denne artikel fastsatte mål under iagttagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik⁽¹⁾. Disse regler kan indeholde overgangsperioder for medlemsstater, som i 2008 genanvendte mindre end 5 % af i de i stk. 2 nævnte affaldskategorier. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

4. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2014 de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger og mål for om nødvendigt at underbygge målene og overveje opstilling af mål for andre affaldsstrømme. Kommissionens rapport sendes til Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et forslag. Kommissionen tager i sin rapport hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale virkninger, som målene måtte medføre.

5. I overensstemmelse med artikel 37 aflægger medlemsstaterne hvert tredje år rapport til Kommissionen om, hvorvidt de har opfyldt målene. Hvis målene ikke er opfyldt, skal rapporten indeholde årsagerne hertil og de foranstaltninger, som medlemsstaterne har til hensigt at gennemføre for at nå disse mål.

Artikel 12

Bortskaffelse

Finder nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, ikke sted, sikrer medlemsstaterne, at affaldet underkastes sikre bortskaffelsesoperationer som opfylder bestemmelserne i artikel 13 om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1.

*Artikel 13***Beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldshåndtering foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, uden at miljøet skades, og navnlig:

- a) uden at der opstår risiko for hverken vand, luft, jord, planter eller dyr
- b) uden at der forvoldes støj- og lugtgener, og
- c) uden at landskaber eller områder af særlig interesse påføres skade.

*Artikel 14***Omkostninger**

1. I overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, skal omkostningerne ved affaldshåndtering afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at omkostningerne ved affaldshåndtering enten helt eller delvist afholdes af producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan deltage i afholdelsen af disse omkostninger.

KAPITEL III

AFFALDSHÅNTERING*Artikel 15***Ansvar for affaldshåndtering**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oprindelige affaldsproducenter eller andre indehavere selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

2. Når affaldet overføres fra den oprindelige producent eller indehaver til en af de i stk. 1 nævnte fysiske eller juridiske personer med henblik på indledende behandling, bortfalder ansvaret for gennemførelsen af en fuldstændig nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperation generelt ikke.

Med forbehold af forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne præcisere betingelserne for ansvaret og træffe afgørelse om, i hvilke tilfælde den oprindelige producent fortsat skal have

ansvar for hele behandlingskæden, eller i hvilke tilfælde producentens og indehaverens ansvar kan deles eller uddelegeres mellem aktørerne i behandlingskæden.

3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 8 beslutte, at ansvaret for foranstaltningen af affaldshåndteringen enten helt eller delvist påhviler producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan dele dette ansvar.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anlæg og virksomheder, der som erhvervmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald på deres område, leverer det indsamlede og transporterede affald til egnede behandlingsanlæg, der opfylder bestemmelserne i artikel 13.

*Artikel 16***Principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed**

1. Medlemsstaterne træffer, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelses- og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Uanset forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne for at beskytte deres net begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at sådanne overførsler vil bevirke, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne afgørelser. Medlemsstaterne kan også begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006.

2. Dette net udformes på en sådan måde, at Fællesskabet som helhed får tilstrækkelig egenkapacitet til at bortskaffe sit affald og nyttiggøre det affald, der er omhandlet i stk. 1, og medlemsstaterne hver især kan nærme sig dette mål, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.

3. Nettet skal muliggøre bortskaffelse af affald eller nyttiggørelse af affald, som omhandlet i stk. 1, på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

4. Principperne om nærhed og tilstrækkelig egenkapacitet betyder ikke, at hver enkelt medlemsstat skal være i besiddelse af hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg inden for sit område.

Artikel 17

Kontrol med farligt affald

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktion, indsamling og transport af farligt affald samt dets oplagring og behandling sker under forhold, der beskytter miljøet og menneskers sundhed med henblik på at opfylde kravene i artikel 13, herunder foranstaltninger for at sikre sporbarhed fra produktion til det endelige bestemmelsessted og kontrol med farligt affald med henblik på at opfylde bestemmelserne i artikel 35 og 36.

Artikel 18

Forbud mod blanding af farligt affald

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at farligt affald ikke blandes, hverken med andre kategorier af farligt affald eller med andre former for affald, stoffer eller materialer. Blanding skal omfatte fortynding af farlige stoffer.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade blanding, såfremt:

a) blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 23

b) bestemmelserne i artikel 13 er opfyldt, og de negative konsekvenser, som affaldshåndtering har for menneskers sundhed og miljøet, ikke øges, og

c) blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik.

3. Medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, skal farligt affald, som i strid med betingelserne i stk. 1 er blandet, adskilles, hvor det er muligt og nødvendigt for at opfylde betingelserne i artikel 13.

Artikel 19

Mærkning af farligt affald

1. For så vidt angår indsamling, transport og midlertidig oplagring af farligt affald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at affaldet emballeres og forsynes med mærkning i overensstemmelse med gældende internationale standarder og fællesskabsstandarder.

2. Hvis farligt affald overføres internt i en medlemsstat, ledsages det af et identifikationsdokument, der kan være elektronisk, og som indeholder de relevante oplysninger, jf. bilag IB til forordning (EF) nr. 1013/2006.

Artikel 20

Farligt affald opstået i husholdninger

Artikel 17, 18, 19 og 35 finder ikke anvendelse på blandet affald, der er opstået i husholdninger.

Artikel 19 og 35 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald, der er opstået i husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 23 eller 26.

Artikel 21

Olieaffald

1. Medmindre andet følger af forpligtelserne i artikel 18 og 19 vedrørende håndtering af farligt affald, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre:

a) at olieaffald indsamles særskilt, når det er teknisk muligt

b) at olieaffald behandles i henhold til artikel 4 og 13

c) at når det er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, blandes olieaffald med forskellige egenskaber ikke, og olieaffald blandes ikke med andre former for affald eller stoffer, hvis en sådan blanding vanskeliggør behandlingen heraf.

2. Medlemsstaterne kan med henblik på særskilt indsamling og korrekt behandling af olieaffald og i overensstemmelse med vilkårene i de enkelte lande anvende supplerende foranstaltninger såsom tekniske krav, producentansvar, økonomiske instrumenter eller frivillige aftaler.

3. Hvis olieaffald efter national lovgivning er omfattet af krav om regenerering, kan medlemsstaterne fastsætte, at sådant olieaffald skal regenereres, hvis det er teknisk muligt, og hvor artikel 11 eller 12 i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder anvendelse, kan de begrænse grænseoverskridende overførsel af olieaffald fra deres område til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg for at prioritere regenerering af olieaffald.

*Artikel 22***Bioaffald**

Medlemsstaterne træffer, når det er relevant, foranstaltninger i henhold til artikel 4 og 13 for at fremme:

- a) særskilt indsamling af bioaffald med henblik på kompostering og bioforgasning af bioaffald
- b) behandling af bioaffald, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau
- c) anvendelse af miljøforsvarlige materialer, som er fremstillet af bioaffald.

Kommissionen foretager en vurdering af håndteringen af bioaffald med henblik på at forelægge et forslag, hvis det er relevant. Vurderingen skal indeholde en undersøgelse af muligheden for at sætte minimumskrav til håndtering af bioaffald og kvalitetskriterier for kompost og afgasset bioaffald med henblik på at sikre en høj beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.

KAPITEL IV

TILLADELSER OG REGISTRERINGER*Artikel 23***Udstedelse af tilladelser**

1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre affaldsbehandling, indhenter tilladelse fra den kompetente myndighed.

Tilladelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) arten og mængden af affald, der kan behandles
- b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav og alle andre krav, som det pågældende anlæg skal opfylde
- c) de foranstaltninger, der skal træffes af hensyn til sikkerhed og forsigtighed
- d) den metode, der skal anvendes for hver type operation

e) de nødvendige overvågnings- og kontroloperationer

f) bestemmelser om nedlukning og efterbehandling i nødvendigt omfang.

2. Tilladelser kan udstedes for et begrænset tidsrum og kan fornyes.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke anser den påtænkte behandlingsmetode for acceptabel fra et miljøbeskyttelsessynspunkt, navnlig når metoden strider mod artikel 13, nægter den at udstede en tilladelse.

4. I tilladelser, der omfatter forbrænding eller medforbrænding med energiudnyttelse, stilles det som betingelse, at udnyttelsen af energien finder sted med en høj grad af energieffektivitet.

5. Forudsat at kravene i denne artikel er opfyldt, kan tilladelser, der er udstedt i henhold til anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, kombineres med den i stk. 1, krævede tilladelse i én enkelt tilladelse, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og operatøren eller den kompetente myndighed spares for dobbeltarbejde.

*Artikel 24***Undtagelser fra krav om tilladelse**

Medlemsstaterne kan undtage anlæg og virksomheder fra kravet i artikel 23, stk. 1, i forbindelse med følgende operationer:

- a) bortskaffelse af deres eget ikke-farlige affald på produktionsstedet eller
- b) nyttiggørelse af affald.

*Artikel 25***Betingelser for undtagelser**

1. Hvis en medlemsstat ønsker at indrømme undtagelser som omhandlet i artikel 24, opstiller den almindelige regler for hver aktivitetstype med angivelse af arten og mængden af affald, som en undtagelse kan gælde for, og den behandlingsmetode, der skal anvendes.

Disse regler udformes på en måde, der sikrer, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 13. Ved bortskaffelsesoperationer som omhandlet i artikel 24, litra a), bør sådanne regler tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

2. Ud over de almindelige regler i stk. 1 fastlægger medlemsstaterne særlige betingelser for undtagelser vedrørende farligt affald, herunder aktivitetstyper, samt ethvert andet nødvendigt krav, der skal overholdes i forbindelse med forskellige former for nyttiggørelse, og, hvor det er relevant, grænseværdier for indholdet af farlige stoffer i affaldet og emissionsgrænseværdier.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de almindelige regler, som opstilles i henhold til stk. 1 og 2.

Artikel 26

Registrering

Når følgende ikke er omfattet af krav om tilladelse, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed fører et register over:

- a) anlæg og virksomheder, der som erhvervmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald
- b) forhandlere og mæglere og
- c) anlæg og virksomheder, der er omfattet af undtagelser fra kravene om tilladelse i henhold til artikel 24.

Hvor det er muligt, anvendes eksisterende registre hos den kompetente myndighed til at tilvejebringe de relevante oplysninger for denne registrering, for således at mindske den administrative byrde.

Artikel 27

Minimumsstandarder

1. Tekniske minimumsstandarder for behandling, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 23, kan vedtages, når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

2. Sådanne minimumsstandarder omfatter kun den affaldsbehandling, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF eller egnet til at være omfattet af dette direktiv.

3. Sådanne minimumsstandarder skal:

- a) rette sig mod affaldsbehandlingens vigtigste miljøvirkninger
- b) sikre, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 13
- c) tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik og
- d) når det er relevant omfatte elementer vedrørende behandlingens kvalitet og forarbejdningskrav.

4. Der vedtages minimumsstandarder for virksomhed, der kræver registrering i henhold til artikel 26, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at undgå forstyrrelser på det indre marked; dette omfatter også bestemmelser vedrørende indsamleres, transportørers, forhandleres eller mægleres tekniske kvalifikationer.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

KAPITEL V

PLANER OG PROGRAMMER

Artikel 28

Affaldshåndteringsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1, 4, 13 og 16 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner.

Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.

2. Affaldshåndteringsplanerne skal indeholde en analyse af den aktuelle affaldshåndteringsituation i det pågældende geografiske område og angive, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på at forbedre en miljømæssigt forsvarlig forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald og en evaluering af, hvordan planen vil støtte gennemførelsen af dette direktivs mål og bestemmelser.

3. Affaldshåndteringsplanerne skal alt efter omstændighederne og under hensyntagen til planlægningsområdets geografiske niveau og dækning mindst indeholde følgende:

- a) det producerede affalds art, mængde og kilde inden for området, det affald, der ventes overført fra eller til det nationale område, og en evaluering af udviklingen af affaldsstrømmene i fremtiden
- b) eksisterende indsamlingsordninger og større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald og affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig fællesskabslovgivning
- c) en vurdering af behovet for nye indsamlingsordninger, lukning af eksisterende affaldsanlæg, yderligere affaldsanlægsinfrastruktur i henhold til artikel 16 og om nødvendigt investeringer i relation hertil
- d) tilstrækkelige oplysninger om lokalitetskriterier for udpejning af lokaliteter og om kapacitet for fremtidige bortskaffelses- eller større nyttiggørelsesanlæg, hvis det er nødvendigt
- e) generelle affaldshåndteringspolitikker, herunder planlagte affaldshåndteringsteknologier og -metoder, eller politikker for affald, der giver anledning til særlige problemer med hensyn til håndtering.

4. Affaldshåndteringsplanerne kan under hensyntagen til planlægningsområdets geografiske niveau og dækning indeholde følgende:

- a) organisatoriske aspekter ved affaldshåndtering, herunder en beskrivelse af ansvarsfordelingen mellem de offentlige og private aktører, der udfører affaldshåndteringen
- b) en evaluering af, om anvendelsen af økonomiske og andre instrumenter kan være nyttig og egnet til at løse diverse affaldsproblemer, under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde et velfungerende indre marked
- c) informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergupper

d) gamle forurenede affaldsdeponeringsanlæg og foranstaltninger til at genoprette disse.

5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 14 i direktiv 94/62/EF og med strategien til gennemførelse af reduktionen af deponering af bionedbrydeligt affald som omhandlet i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF.

Artikel 29

Programmer for affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne udarbejder senest den 12. december 2013 affaldsforebyggelsesprogrammer i overensstemmelse med artikel 1 og 4.

Disse programmer indarbejdes enten i affaldshåndteringsprogrammerne som nævnt i artikel 28 eller i andre miljøpolitiske programmer, når det er relevant, eller fungerer som særskilte programmer. Hvis et sådant program integreres i affaldshåndteringsplanen eller andre programmer, skal affaldsforebyggelsesforanstaltningerne klart identificeres.

2. Programmerne i stk. 1 skal indeholde affaldsforebyggelsesmål. Medlemsstaterne skal beskrive eksisterende forebyggelsesforanstaltninger og evaluere, om de eksempler på foranstaltninger, der er angivet i bilag IV, eller andre passende foranstaltninger er hensigtsmæssige.

Sigtet med sådanne mål og foranstaltninger er at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastning fra affaldsproduktion.

3. Medlemsstaterne fastlægger de relevante specifikke kvalitative eller kvantitative benchmarks for affaldsforebyggelsesforanstaltninger, der vedtages for at overvåge og vurdere resultaterne af foranstaltningerne, og kan fastlægge andre specifikke kvalitative eller kvantitative mål og indikatorer end dem, der er nævnt i stk. 4, med samme formål.

4. Indikatorer for affaldsforebyggelsesforanstaltninger kan vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 39, stk. 3.

5. Kommissionen tilvejebringer et system til udveksling af oplysninger om bedste praksis for så vidt angår affaldsforebyggelse og udarbejder retningslinjer med henblik på at bistå medlemsstaterne i udarbejdelsen af programmerne.

Artikel 30

Evaluering og revision af planer og programmer

1. Medlemsstaterne sikrer, at affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer evalueres mindst hvert sjette år og revideres, når det er relevant, og, hvor det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

2. Det Europæiske Miljøagentur opfordres til at medtage en evaluering af fremskridtene i forbindelse med færdiggørelsen og gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne i sin årsrapport.

Artikel 31

Inddragelse af offentligheden

Medlemsstaterne sikrer, at relevante interesserede parter og myndigheder samt offentligheden har lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne og har adgang til dem, når de er udarbejdet, jf. direktiv 2003/35/EF eller, når det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmer indvirkning på miljøet⁽¹⁾. De lægger planerne og programmerne på et offentlig tilgængeligt websted.

Artikel 32

Samarbejde

Medlemsstaterne samarbejder efter omstændighederne med de andre berørte medlemsstater og Kommissionen om udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne i overensstemmelse med artikel 28 og 29.

Artikel 33

Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er nævnt i artikel 28 og 29, når de er vedtaget, og om eventuelle væsentlige ændringer i disse planer og programmer.

2. Det skema, der skal bruges til underretning om vedtagelsen og om væsentlige ændringer i disse planer og programmer vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 39, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

KAPITEL VI

KONTROL OG REGISTERFØRING

Artikel 34

Kontrol

1. Anlæg og virksomheder, der foretager affaldsbehandling, anlæg og virksomheder, der som erhvervmæssig aktivitet indsamler og transporterer affald, mæglere og forhandlere og anlæg eller virksomheder, der producerer farligt affald, kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder.

2. Kontrollen af indsamling og transport omfatter det indsamlede og transporterede affalds oprindelse, art, mængde og bestemmelsessted.

3. Medlemsstaterne kan tage hensyn til registreringer i henhold til Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), navnlig for så vidt angår kontrollens hyppighed og intensitet.

Artikel 35

Registerføring

1. Anlæg og virksomheder som nævnt i artikel 23, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervmæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse med farligt affald, fører et kronologisk register med angivelse af mængde, art og oprindelse samt, når det er relevant, bestemmelsessted, indsamlingshyppighed, transportmåde og påtænkt behandlingsmetode for affaldet og stiller på anmodning disse oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder.

2. Hvad angår farligt affald opbevares registret i mindst tre år; anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald, skal dog kun opbevare registret i mindst tolv måneder.

Dokumentation for, at håndteringen er udført, forelægges på anmodning af de kompetente myndigheder eller en tidligere indehaver.

3. Medlemsstaterne kan også kræve af producenter af ikke-farligt affald, at de opfylder kravene i stk. 1 og 2.

*Artikel 36***Håndhævelse og sanktioner**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde henkastning, dumpning og ukontrolleret affaldshåndtering.

2. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 37***Rapportering og gennemgang**

1. Hvert tredje år underretter medlemsstaterne Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv ved at indsende en elektronisk sektorrapport. Denne rapport skal også indeholde oplysninger om håndtering af olieaffald og om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne, og, hvor det er relevant, oplysninger om foranstaltninger i henhold til artikel 8 om udvidet producentansvar.

Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en model, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver⁽¹⁾. Rapporten sendes til Kommissionen inden ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

2. Kommissionen sender spørgeskemaet eller modellen til medlemsstaterne seks måneder inden begyndelsen af den periode, der er dækket af sektorrapporten.

3. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes sektorrporter, jf. stk. 1.

4. Som led i den første rapport, der udarbejdes senest 12. december 2014 gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv, herunder bestemmelserne om energieffektivitet, og fremsætter om nødvendigt forslag til revision heraf. I

rapporten vurderes også medlemsstaternes eksisterende affaldsforebyggelsesprogrammer, målsætninger og indikatorer og muligheden for programmer, herunder ordninger for producentansvar for særlige affaldsstrømme, mål, indikatorer og foranstaltninger forbundet med genanvendelse, samt materiale- og energinyttiggørelsesoperationer, som kan bidrage til en mere effektiv opfyldelse af målsætningerne i artikel 1 og 4, på fællesskabsplan tages op til fornyet overvejelse.

*Artikel 38***Fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling**

1. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af definitionerne af nyttiggørelse og bortskaffelse.

Om nødvendigt skal den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II R1, præciseres. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold som f.eks. streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i traktatens artikel 299, stk. 2, afsnit 4, og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

2. Bilagene kan ændres i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.

*Artikel 39***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

Artikel 40

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. december 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 41

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 75/439/EØF, direktiv 91/689/EØF og direktiv 2006/12/EF ophæves med virkning fra 12. december 2010.

Fra 12. december 2008 gælder dog følgende:

a) Artikel 10, stk. 4 i direktiv 75/439/EØF affattes således:

»4. Referencemetoden til måling af PCB/PCT-indholdet i olieaffald fastsættes af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (*).

(*) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.«

b) I direktiv 91/689/EØF foretages følgende ændringer:

i) Artikel 1, stk. 4, affattes således:

»4. I nærværende direktiv forstås ved »farligt affald«:

— affald klassificeret som farligt affald på den liste, som er opstillet ved Kommissionens beslutning

2000/532/EF (*) på grundlag af bilag I og II til dette direktiv. Dette affald skal udvise en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III. Ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, grænseværdierne for koncentration. Listen gennemgås med regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (**)

— al anden form for affald, som efter en medlemsstats opfattelse udviser en af de egenskaber, der er opført i bilag III. Sådanne tilfælde meddeles Kommissionen og behandles med henblik på tilpasning af listen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i direktiv 2006/12/EF nævnte.

(*) EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.

(**) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.«

ii) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

De nødvendige foranstaltninger for at tilpasse bilagene til dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling og at revidere den i artikel 1, stk. 4, omhandlede liste over affald, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i direktiv 2006/12/EF.«

c) I direktiv 2006/12/EF foretages følgende ændringer:

i) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. For så vidt angår stk. 1, litra a, anvendes Kommissionens beslutning 2000/532/EF (*), som indeholder listen over affald, der falder ind under de i bilag I til dette direktiv anførte kategorier. Listen gennemgås med regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4.

(*) EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.«

ii) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

De nødvendige foranstaltninger for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4.«

iii) Artikel 18, stk. 4, affattes således:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 42

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 43

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 19. november 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne

J.-P. JOUYET
Formand

BILAG I

BORTSKAFFESESOPERATIONER

- D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)
- D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)
- D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)
- D 4 Deponering i overfladevand (f. eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)
- D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f. eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)
- D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning i havet
- D 7 Dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden
- D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
- D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring og kalcinering)
- D 10 Forbrænding på landjorden
- D 11 Forbrænding på havet (*)
- D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine)
- D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (**)
- D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer
- D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret) (***)

(*) Denne operation er forbudt ved EU-lovgivning og internationale konventioner.

(**) Hvis der ikke er nogen anden relevant D-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for bortskaffelse, herunder forbehandling såsom bl.a. sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, eller adskillelse inden gennemførelse af en af operationerne D 1 til D 12.

(***) Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10).

BILAG II

NYTTIGGØRELSEOPERATIONER

- R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling (*)
- R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler
- R 3 Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) (**)
- R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser
- R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer (***)
- R 6 Regenerering af syrer eller baser
- R 7 Nyttiggørelse af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse
- R 8 Nyttiggørelse af komponenter fra katalysatorer
- R 9 Regenerering og anden genbrug af olie
- R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller miljø
- R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10
- R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11 (****)
- R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret) (*****)

(*) Dette omfatter forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald, men kun hvis energieffektiviteten er på mindst:
— 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009
— 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008
beregnet efter følgende formel:
$$\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

hvor:
E_p er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6, og varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)
E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)
E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets effektive brændværdi (GJ/år)
E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)
0,97 er en faktor der tager hensyn til energitab på grund af bundaske og stråling.
Denne formel anvendes i overensstemmelse med referencedokumentet om de bedste tilgængelige teknikker til affaldsforbrænding.

(**) Dette omfatter forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier.

(***) Dette omfatter jordrensning, som medfører nyttiggørelse af jorden og genanvendelse af uorganiske byggematerialer.

(****) Hvis der ikke er nogen anden relevant R-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for nyttiggørelse, herunder forbehandling såsom bl.a. demontering, sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, ompakning, adskillelse, blanding eller blanding inden gennemførelse af en af operationerne R 1 til R 11.

(*****) Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10.

BILAG III

EGENSKABER, DER GØR AFFALD FARLIGT

- H 1 »eksplosiv«: stoffer og præparater, der kan eksplodere under flammepåvirkning, eller som er mere følsomme over for stød og gnidning end dinitrobenzen
- H 2 »brandnærende«: stoffer og præparater, der ved berøring med andre stoffer, især brændbare stoffer, reagerer stærkt varmeudviklende
- H 3-A »letantændelig«:
- flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 21 °C (herunder yderst letantændelige væsker)
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med luften ved normal temperatur og uden energitilførsel kan udvikle varme og derefter antændes
 - faste stoffer og præparater, som let kan antændes ved kortvarig påvirkning fra en antændelseskilde, og som efter dennes fjernelse fortsætter med at brænde eller gløde
 - gasformige stoffer og præparater, som kan antændes i luften under normalt tryk
 - stoffer og præparater, som ved kontakt med vand eller fugtig luft udvikler letantændelige gasser i farlige mængder
- H 3-B »antændelig«: flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på mindst 21 °C og højst 55 °C
- H 4 »lokalirriterende«: ikke-ætsende stoffer og præparater, der ved direkte, langvarig og gentagen berøring med huden eller slimhinderne kan fremkalde betændelse
- H 5 »sundhedsskadelig«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan indebære risici af begrænset farlighed
- H 6 »giftig«: stoffer og præparater (herunder meget giftige stoffer og præparater), der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde alvorlige akutte eller kroniske skader eller endog døden
- H 7 »kræftfremkaldende«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde kræft eller øge forekomsten af kræft
- H 8 »ætsende«: stoffer og præparater, der ved berøring med levende væv kan ødelægge dette
- H 9 »smitsom«: stoffer og præparater, der indeholder levedygtige mikroorganismer eller disses toksiner, hvorom det vides eller kan formodes, at de fremkalder sygdom hos mennesket eller andre levende organismer
- H 10 »reproduktionstoksisk«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde medfødte, ikke-arvelige misdannelser eller øge forekomsten heraf
- H 11 »mutagen«: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse eller hvis de trænger gennem huden kan forårsage arvelige genetiske skader eller øge forekomsten heraf
- H 12 affald, der ved berøring med vand, luft eller syre frigør giftige eller meget giftige luftarter
- H 13 (*) »allergifremkaldende«: stoffer og præparater, der ved indånding eller hvis de trænger gennem huden kan fremkalde en overfølsomhedsreaktion, således at der ved yderligere eksponering for stofferne eller præparaterne fremkommer karakteristiske symptomer
- H 14 »økotoksisk«: affald, der indebærer eller kan indebære øjeblikkelige eller efterfølgende risici for en eller flere miljøsektorer

(*) For så vidt der findes afprøvningsmetoder.

H 15 affald, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber.

Noter:

1. Klassifikationerne »giftig« (og »meget giftig«), »sundhedsskadelig«, »ætsende«, »lokalirriterende«, »kræftfremkaldende«, »reproduktionstoksisk«, »mutagen« og »økotoksisk« foretages efter kriterierne i bilag VI til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹⁾.
2. Når det er relevant, finder grænseværdierne i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ⁽²⁾ anvendelse.

Afprøvningsmetoder

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i bilag V til direktiv 67/548/EØF og i andre relevante CEN-noter.

⁽¹⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

BILAG IV

EKSEMPLER PÅ AFFALDSFOREBYGGELSESFORANSTALTNINGER NÆVNT I ARTIKEL 29

Foranstaltninger, der kan påvirke rammebetingelserne for produktion af affald

1. Anvendelse af planlægningsforanstaltninger eller andre økonomiske instrumenter, der fremmer en effektiv ressourceudnyttelse.
2. Fremme af forskning og udvikling, der tager sigte på renere og mindre ressourceforbrugende produkter og teknologier, og videreformidling og anvendelse af resultaterne af denne forskning og udvikling.
3. Udvikling af effektive og relevante indikatorer for miljøbelastningen fra affaldsproduktion, der sigter mod at bidrage til at forebygge affaldsproduktion på alle niveauer, f.eks. produktsammenligninger på fællesskabsplan tiltag fra de lokale myndigheders side og nationale foranstaltninger.

Foranstaltninger, der kan påvirke design-, produktions- og distributionsfasen

4. Fremme af miljøvenligt design (systematisk integrering af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre produktets miljøegenskaber i hele dets livscyklus).
5. Oplysning om affaldsforebyggelsesmetoder med henblik på at fremme anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i industrien.
6. Oplæring af de kompetente myndigheder, hvad angår indføjeelse af affaldsforebyggelseskrav i tilladelser, der udstedes efter dette direktiv og direktiv 96/61/EF.
7. Foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion i anlæg, der ikke henhører under direktiv 96/61/EF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte vurderinger af eller planer om affaldsforebyggelse.
8. Informationskampagner eller ydelse af økonomisk støtte, beslutningsstøtte eller anden form for støtte til virksomhederne. Sådanne foranstaltninger kan ventes at være særlig effektive, hvis de rettes mod eller tilpasses til små og mellemstore virksomheder og gennemføres via etablerede virksomhedsnet.
9. Frivillige aftaler, forbruger/producent-paneler eller forhandlinger på brancheniveau med henblik på at få de pågældende virksomheder eller industrisektorer til at opstille deres egne affaldsforebyggelsesplaner eller -mål eller forbedre ressourceforbrugende produkter eller emballageformer.
10. Fremme af troværdige miljøledelsesordninger, herunder EMAS og ISO 14001.

Foranstaltninger, der kan påvirke forbrugs- og anvendelsesfasen

11. Økonomiske instrumenter, såsom incitamenter til miljørigtige indkøb eller obligatorisk opkrævning af betaling for visse emballageartikler eller -elementer, som ellers er gratis for forbrugeren.
12. Informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper.
13. Fremme af troværdig miljømærkning.
14. Aftaler med industrien (f.eks. anvendelse af produktpaneler i lighed med dem, der oprettes inden for rammerne af den integrerede produktpolitik) eller med detailhandelen (om tilrådighedsstillelse af information om affaldsforebyggelse og mindre miljøbelastende produkter).
15. Indførelse af miljø- og affaldsforebyggelseskriterier i udbud og kontrakter i forbindelse med offentlige indkøb og virksomhedsindkøb, i tråd med håndbogen om grønne offentlige indkøb, offentliggjort af Kommissionen den 29. oktober 2004.
16. Fremme af genbrug og/eller reparation af hertil egnede kasserede produkter eller deres komponenter, især gennem anvendelse af uddannelsesmæssige, økonomiske, logistiske eller andre foranstaltninger som f.eks. støtte til eller etablering af akkrediterede reparations- og genbrugscentre og -net, navnlig i tæt befolkede områder.

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1, litra a)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 1, stk. 1, litra b)	Artikel 3, nr. 5)
Artikel 1, stk. 1, litra c)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 1, stk. 1, litra d)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 1, stk. 1, litra e)	Artikel 3, nr. 19)
Artikel 1, stk. 1, litra f)	Artikel 3, nr. 15)
Artikel 1, stk. 1, litra g)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 7
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii)	Artikel 2, stk. 1, litra f), og stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iv)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. v)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 4
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 13
Artikel 4, stk. 2	Artikel 36, stk. 1
Artikel 5	Artikel 16
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 28
Artikel 8	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 23
Artikel 10	Artikel 23
Artikel 11	Artikel 24 og 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 34
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 37
Artikel 17	Artikel 38
Artikel 18, stk. 1	Artikel 39, stk. 1

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
—	Artikel 39, stk. 2
Artikel 18, stk. 2	—
Artikel 18, stk. 3	Artikel 39, stk. 3
Artikel 19	Artikel 40
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Bilag I	—
Bilag IIA	Bilag I
Bilag IIB	Bilag II

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 3, nr. 18)
Artikel 2	Artikel 13 og 21
Artikel 3, stk. 1 og 2	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 13
Artikel 4	Artikel 13
Artikel 5, stk. 1	—
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	Artikel 26 og 34
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7, litra a)	Artikel 13
Artikel 7, litra b)	—
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2, litra a)	—
Artikel 8, stk. 2, litra b)	—
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 9	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 18
Artikel 10, stk. 2	Artikel 13
Artikel 10, stk. 3 og 4	—
Artikel 10, stk. 5	Artikel 19, 21, 25, 34 og 35
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 35
Artikel 13, stk. 1	Artikel 34

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 37
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Bilag I	—

Direktiv 91/689/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	—
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 3, nr. 2) og artikel 7
Artikel 1, stk. 5	Artikel 20
Artikel 2, stk. 1	Artikel 23
Artikel 2, stk. 2-4	Artikel 18
Artikel 3	Artikel 24, 25 og 26
Artikel 4, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 35
Artikel 5, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 34, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 19, stk. 2
Artikel 6	Artikel 28
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Bilag I og II	—
Bilag III	Bilag III

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. juli 2008

om statsstøtte som Tyskland påtænker at yde til DHL (meddelt under nummer C 18/07 (ex N 874/06))

(meddelt under nummer K(2008) 3178)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/878/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 21. december 2006 indgav Tyskland en anmeldelse om uddannelsesstøtte til DHL.

(2) Ved brev af 27. juni 2007 underrettede Kommissionen Tyskland om, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for støtten til DHL. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i sagen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Tyskland fremsatte sine bemærkninger hertil ved brev af 26. september 2007.

(3) Kommissionen opfordrede de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. DHL fremsatte bemærkninger ved brev af 15. oktober 2007 og UPS Deutschland ved brev af 26. oktober 2007. De relevante argumenter blev fremsendt til Tyskland ved brev af 16. november 2007 og 20. november 2007 med anmodning om fremsættelse af bemærkninger. Tyskland svarede ved brev af 14. december 2007. Kommissionen udbad sig pr. e-mail yderligere oplysninger den 12. februar 2008 og 5. juni 2008. Tyskland svarede ved brev af 14. februar 2008, 31. marts 2008 og 17. juni 2008.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Støttemodtageren

(4) DHL hører med en global omsætning på 18,2 mia. EUR i 2005 til en af de førende ekspresoperatører for pakker. Virksomheden er et 100 %-ejet datterselskab af Deutsche Post AG.

(5) DHL har opført et nyt speditors- og luftfragtcenter i Leipzig-Halle, Tyskland, som forventedes at blive taget i brug i slutningen af oktober 2007. Investeringsomkostningerne til dette projekt beløber sig til i alt 250 mio. EUR. I april 2004 blev der ydet regional investeringsstøtte til DHL på ca. 70 mio. EUR, som Kommissionen godkendte som støtte N 608/2003 med en maksimal støtteintensitet på 28 %.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 12.9.2007, s. 28.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

- (6) Speditions- og luftfragtcentret drives af de to støttemodtagende virksomheder DHL Hub Leipzig GmbH (i det følgende benævnt »DHL Hub«) og European Air Transport Leipzig GmbH (i det følgende benævnt »DHL EAT«), der begge er 100 %-ejede datterselskaber af Deutsche Post AG. DHL Hub vil udføre ground handling af luftfragt, mens DHL EAT bliver ansvarlig for den tekniske kontrol med DHL's flyflåde.
- (7) DHL Hub og DHL EAT er begge beliggende i et støt-teberettiget område i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).

2.2. Uddannelsesforanstaltningen

- (8) DHL udfører i logistikcentret alle former for landtransport, samt preflight- og rampekontrol for alle indkommende og udgående fly. Virksomheden påtænker gradvis at ansætte og uddanne ca. 1 500 mennesker inden for disse områder. Den anmeldte støtte vedrører imidlertid kun uddannelsesforanstaltninger for 485 ansatte.
- (9) Tyskland anmeldte et direkte tilskud på 7 753 307 EUR til uddannelsesforanstaltninger, som skal dækkes af fristaten Sachsen og delstaten Sachsen-Anhalt med 50 % til hver.
- (10) De af DHL planlagte uddannelsesforanstaltninger skal gennemføres af DHL Hub (320 personer) og DHL EAT (165 personer) ⁽³⁾.

2.2.1. DHL Hub

- (11) De kvalificeringsforanstaltninger, som DHL Hub tilbyder, vedrører primært generelle uddannelsesforanstaltninger, som skal give arbejdstagerne viden og færdigheder, så de kan udføre visse aktiviteter. Uddannelsen omfatter en teoretisk del og formidling af praktisk kendskab på selve arbejdspladsen. Uddannelsesaktiviteterne i DHL Hub vedrører i alt 320 ansatte i de nedenfor nærmere beskrevne indsatsområder:

Tabel 1

Faggruppe	Antal	Opgaver
Groundhandler af fly (Ramp Agent II)	210	Lastning og losning af luftfartøjer
Sikkerhedspersonale	110	Person- og fragtkontrol
(Operativ) ledelse	(110) ^(*)	Opgaver på mellemlidende niveau; personaleledelse og -planlægning; ledelsesopgaver

^(*) DHL ønsker at gennemføre yderligere lederuddannelse for 110 ansatte, der allerede har deltaget i andre uddannelsesforanstaltninger, f.eks. til Ramp Agent II, sikkerhedspersonale eller teknikere/mekanikere.

a) Groundhandler af fly (Ramp Agent II)

- (12) Til Ramp Agents' hovedopgaver hører lastning og losning af luftfartøjer til tiden, betjening og kørsel af såkaldt »Ground Service Equipment«, udlevering af flydokumenter, udarbejdelse af rapporter samt kommunikation med piloterne og lufthavnsmyndighederne.
- (13) Uddannelsen til Ramp Agent omfatter 19 kurser, herunder en praktisk uddannelsesdel, som er fordelt over 77 uddannelsesdage, hvoraf 47 på arbejdspladsen. Uddannelsesforanstaltningen vedrører personale med en afsluttet uddannelse, der ikke har noget at gøre med den pågældende uddannelsesforanstaltning. Den teoretiske uddannelsesdel skal finde sted inden opstart af Hub's aktiviteter. Uddannelsen omfatter tillige et kursus med titlen »Unit load device build up«, der betragtes som en specifik uddannelsesforanstaltning, som vedrører indretningen af visse containere, der kun anvendes af DHL. Den generelle uddannelse omfatter derudover:
- a) generel sikkerhedstræning, som f.eks. brandbeskyttelse, håndtering af fragtdøre, førstehjælp, håndtering af farligt gods samt sikkerhedsbestemmelser på forpladsen;
- b) generel faglig træning, der fører til erhvervelsen af relevante kvalifikationsbeviser, f.eks. forpladskørekort, Ground Service udstyr samt gaffeltruckkørekort;
- c) øvrige tekniske uddannelsesforanstaltninger, såsom transport af luftfartøjer, afslutningsmetoder og introduktion til arbejde på forpladsen, samt
- d) anden form for uddannelse, f.eks. miljøstyring (ISO/DIN standard 14001) og kvalitetsstyring og processer (ISO/DIN standard 9001).

- (14) I national og europæisk lovgivning er der i princippet hverken fastsat noget laveste antal medarbejdere, specifikke uddannelseskrav eller kvalifikationsbeviser for udførelsen af hvervet som Ramp Agent II. Tyskland anførte imidlertid, at fem af de påtænkte kurser i henhold til de gældende bestemmelser er obligatoriske for alle medarbejdere (bl.a. brandbeskyttelse, førstehjælp, oplæring i håndtering af farligt gods og sikkerhedsbestemmelser på forpladsen) ⁽⁴⁾, og at der skulle gennemføres yderligere kurser ud over den pågældende

⁽⁴⁾ Medarbejdere, der er direkte involveret i fragtafviklingen, skal være i besiddelse af et lovligt anerkendt kvalifikationsbevis til håndtering af fragt; alle personer, der ikke er beskæftiget på lufthavnens officielle område, skal gennemgå sikkerhedstræning; medarbejdere, der arbejder på/ved luftfartøjet, skal gennemgå et kursus i håndtering af fragtdøre; derudover skal medarbejderne — alt efter aktivitet — være i besiddelse af kvalifikationer til betjening af udstyr og til styring af køretøjer.

⁽³⁾ Uddannelsesforanstaltningen beskrives nærmere i beslutningen om at indlede proceduren.

uddannelse på arbejdspladsen af mindst et vist antal personer (ca. 70), nemlig i håndtering af fragtdøre samt de generelle uddannelsesforanstaltninger, der er forbundet med et kvalifikationsbevis. De således uddannede personer vil efterfølgende kunne formidle deres viden videre til deres kolleger under korte uddannelsesforløb.

- (15) Tyskland meddelte, at også en udlicitering kunne komme på tale, og fremsendte i den forbindelse en omkostningsanalyse.

b) Sikkerhedspersonale

- (16) En sikkerhedsmedarbejder tager sig af kontrol af personer og fragt for at sikre en velfungerende drift. Uddannelsen af sikkerhedspersonale indeholder kun generelle uddannelseselementer:

- a) en generel sikkerhedsuddannelse, herunder brandbeskyttelse, førstehjælp og håndtering af farligt gods

- b) den lovpligtige faglige, generelle sikkerhedsuddannelse af sikkerhedsmedarbejdere, som f.eks. afværgelse af terrorangreb, adgangskontrol, kontrol og gennemsøgning, sikkerhed af bagage og fragt, våben og sikkerhedsrelaterede områder

- c) andre generelle faglige uddannelsesforanstaltninger, der fører frem til tilsvarende kvalifikationsbeviser som forpladskørekortet

- d) anden generel, faglig sikkerhedsuddannelse bl.a. på følgende områder: lovgivning, våben- og sprængstoffteknik, kendskab til kontroller og analyse af røntgenbilleder

- e) nogle generelle uddannelsesforanstaltninger, såsom kvalitetsstyring og processer (ISO/DIN standard 9001).

- (17) Uddannelsesforanstaltningerne er i overensstemmelse med relevant national og europæisk lovgivning. DHL planlægger en omfattende uddannelse af alle sikkerhedsmedarbejdere i sikkerhedsanliggender, der imidlertid vil begrænse sig til et minimum uden statsstøtte, dvs. til den generelle, faglige sikkerhedstræning. Det er ligeledes tanken, at den øvrige generelle, faglige sikkerhedstræning kun tilbydes til et begrænset antal medarbejdere, som så skal formidle deres viden videre til de øvrige medarbejdere.

- (18) Også i dette tilfælde kan der efter de af Tyskland forelagte oplysninger alternativt blive tale om udlicitering, hvor de dermed forbundne omkostninger vil ligge ca. [(15-30 %)] (*) under DHL's personaleomkostninger.

c) Uddannelse af mellemedere

- (19) Uddannelsen af operative mellemedere er rettet mod medarbejdere, der er beskæftiget i hele logistikcentret. Sådan som Kommissionen har forstået det, gennemgår mellemederne først ovennævnte uddannelsesforanstaltninger, inden de får en mere indgående oplæring i de områder, som de skal stå i spidsen for. Uddannelsesforanstaltningerne dækker ligeledes forskellige uddannelsesforløb, f.eks. arbejdsret, grundlæggende kommunikation, personalestyring og konflikthåndtering, fremmedsprog og teambuilding.

2.2.2. DHL EAT

- (20) DHL EAT beskæftiger sig primært med vedligeholdelse af luftfartøjer, før disse frigives til flyvning. Uddannelsesforanstaltningerne i DHL EAT vedrører følgende aktiviteter og i alt 165 medarbejdere:

Tabel 2

Faggruppe	Antal	Opgaver
Flymekaniker, der kan frigive fly til flyvning KAT A	97	Simpel løbende vedligeholdelse (Line Maintenance) og afhjælpning af simple mangler inden frigivelse til flyvning
Flyteknikere/-mekanikere, der kan frigive fly til flyvning KAT B 1	68	Vedligeholdelsesarbejder, herunder arbejder på luftfartøjets struktur, motorer og elektriske systemer inden frigivelse til flyvning

2.3. Støtteberettigede uddannelsesomkostninger og planlagt støtte

- (21) Tyskland fremlagde i anmeldelsen en oversigt over de støtteberettigede omkostninger, som er gengivet i beslutningen om at indlede proceduren. De samlede støtteberettigede omkostninger inden for rammerne af uddannelsesprojektet beløber sig til [(10-15)] mio. EUR, og den planlagte uddannelsesstøtte til 7 753 307 EUR.

3. BESLUTNING OM INDLEDNING AF EN FORMEL UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (22) Den formelle undersøgelsesprocedure blev indledt, fordi Kommissionen nærede tvivl om, hvorvidt uddannelsesstøtten var forenelig med fællesmarkedet.

(*) Oplysninger, der er erstattet af kantede parenteser, er fortrolige.

- (23) Kommissionen var især i tvivl om, hvorvidt støtten rent faktisk var nødvendig for gennemførelsen af uddannelsesprojektet. Den pegede på, at uddannelsesstøtte kun kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), såfremt den ikke direkte er nødvendig for støttemodtagerens aktiviteter. I denne forbindelse henviste Kommission til sin tidligere beslutningspraksis ⁽⁵⁾. Kommissionen mente, at den støtteberettigede, selv uden støtte, i det mindste i et vist omfang måtte tilbyde sine ansatte lignende uddannelsesaktiviteter.
- (24) For det første havde DHL tilsyneladende investeret massivt i logistikcentret og ønskede også at tage det i brug. Tyskland bekræftede, at arbejdstagerne fra Belgien principielt ikke var indstillet på at flytte til Tyskland. For at tage centret i brug blev DHL derfor nødt til at ansætte nye medarbejdere.
- (25) For det andet forekom nødvendigt for driften af logistikcentret, at medarbejderne var i besiddelse af en vis, for det meste fagspecifik uddannelse, der skulle dække følgende områder:
- Formidling af viden, der er nødvendig for virksomhedens drift:** dvs. viden om visse fragtsystemer, der specielt bruges af DHL.
 - Erhvervelse af visse lovpligtige kvalifikationer i forbindelse med virksomhedens drift:** Sagt på en anden måde betyder det, at et vist antal medarbejdere skal være fortrolige med sikkerhedsanliggender. Dette er lovfæstet og kræver en formel certificering. Dette krav skyldes, at DHL's tjenesteydelser i sagens natur indebærer en betydelig sikkerhedsrisiko.
 - Formidling af en generel, fagspecifik uddannelse, der er direkte nødvendig for logistikcentrets drift:** Der er tale om kurser for Ramp Agent II, f.eks. transport af luftfartøjer, afisning af luftfartøjer, forpladskørkort, gaffeltruckkørkort og sikkerhed på forpladsen.
 - Uddannelse på arbejdspladsen til sikring af en velfungerende drift af luftfragthub'en.** Uddannelsesdeltagerne bliver her gjort fortrolige med arbejdsprocesserne, hvilket er af særlig betydning ved lasteoperationer, da lastningen af luftfartøjerne skal ske efter en stram tidsplan, og fordi en enkelt fejl kan medføre enorme forsinkelser.
- e) **Formidling af andre generelle kundskaber**, der ikke falder ind under litra b) til d).
- (26) For det tredje tvivlede Kommissionen på, at DHL ville være i stand til at rekruttere det nødvendige antal medarbejdere med ovennævnte færdigheder på det lokale eller det europæiske marked.
- (27) For det fjerde tvivlede Kommissionen på, at rekruttering af allerede kvalificerede medarbejdere ville være et relevant alternativ til virksomhedens interne uddannelse. Kommissionen antog, at i det mindste de specifikke uddannelsesforanstaltninger og sikkerhedsuddannelsen skal gennemføres af DHL, da den fagspecifikke uddannelse ikke kan tilbydes af eksterne undervisere, og DHL skal dokumentere at levere en relevant sikkerhedsuddannelse.
- (28) For det femte nærede Kommissionen tvivl om, hvorvidt DHL rent faktisk kunne fravælge nogle kurser i uddannelsespakken, især da groundhandlere, der allerede har et relevant kvalifikationsbevis, i henhold til anmeldelsen skal gennemgå hele kursusforløbet endnu en gang. Desuden forekom det tvivlsomt, om der rent faktisk kun kunne uddannes et lille antal medarbejdere, idet dette kunne gå ud over en velfungerende drift. Samtidigt havde DHL allerede bevidst ansat alle de medarbejdere, der skulle inddrages i uddannelsen, således at det ikke rigtig gav nogen mening at undlade at gennemføre den planlagte uddannelse og betale medarbejdere, der ikke er beskæftiget med nogen aktiviteter.
- (29) For det sjette tvivlede Kommissionen på DHL's påstand om, at man i tilfælde af manglende støtte ville udlicitere forskellige tjenester til andre virksomheder for dermed at undgå de planlagte uddannelsesforanstaltninger. Dels ville nogle af de uddannelsesforanstaltninger, der er omfattet af litra a), b) og d), selv i dette tilfælde nemlig være yderligere påkrævet, og dels ønsker DHL med sine samlede investeringer i Leipzig-Halle netop at lade samtlige eksprespakkeforsendelser udføre af egne medarbejdere og — som Kommissionen har tolket ud fra drøftelserne med de tyske myndigheder — endda tilbyde disse tjenester til andre konkurrenter, der er aktive i samme lufthavn.
- (30) Derimod var Kommissionen, bortset fra et enkelt punkt, ikke i tvivl om, at uddannelsesomkostningerne i princippet var blevet beregnet korrekt. De eneste forbehold fra Kommissionens side drejede sig om, at en stor del af uddannelsen skulle finde sted på arbejdspladsen og dermed eventuelt måtte fratrækkes som produktionstimer i omkostningerne for uddannelsesdeltagerne.

⁽⁵⁾ Se Kommissionens beslutning 2007/612/EF af 4.4.2007, General Motors Belgium i Antwerpen (EUT L 243 af 18.9.2007, s. 71), og Kommissionens beslutning 2006/938/EF af 4.7.2006, Ford Genk (EUT L 366 af 21.12.2006, s. 32).

4. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

- (31) Tyskland gør gældende, at den anmeldte uddannelsesstøtte opfylder alle betingelser for forenelighed, der er nedfældet i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte⁽⁶⁾. For det første påviste Tyskland i det nødvendige omfang, at der ikke er medregnet produktionstimer for uddannelse på arbejdspladsen.
- (32) For det andet bestrider Tyskland, at Kommissionen i det pågældende tilfælde var berettiget til at gøre nødvendighedskriteriet gældende, da den dermed overtræder princippet om ligebehandling. Der findes ikke noget retsgrundlag for denne nye praksis, og det er i modstrid med den relevante EF-lovgivning og/eller Kommissionens beslutningspraksis.
- (33) Tyskland gør gældende, at der i betragtning 11 i forordning (EF) nr. 68/2001 er angivet de tre kriterier, hvorefter det skal undersøges, om støtten er begrænset til et minimum: uddannelsens art, samt virksomhedens størrelse og geografiske beliggenhed. Det skal på grundlag af disse tre kriterier afgøres, om støtteforanstaltningerne har en tilskyndelsesvirkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. I henhold til Fællesskabets rammebestemmelser for støtte til uddannelse⁽⁷⁾ skal den tilskyndende virkning for støtte til specifik uddannelse, der ydes til store virksomheder uden for de områder, der ydes støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) eller c), bevises. Da det anmeldte uddannelsesprojekt imidlertid for mere end 80 %'s vedkommende består af generelle uddannelsesforanstaltninger og vedrører en virksomhed i et støtteberettiget område i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), er tilskyndelsesvirkningen ved uddannelsesstøtten givet. Samtidig vil de tilladte højeste støtteintensiteter ikke blive overskredet for den anmeldte støttes vedkommende, således at de positive virkninger af uddannelsesstøtten står i et passende forhold til de konkurrencefordrejende virkninger, og kriteriet om forholdsmæssighed er således opfyldt.
- (34) For det tredje understreger Tyskland, at Kommissionen også ved vurderingen af anmeldelsespligtige projekter er bundet af de i punkt 32 nævnte kriterier for forenelighed. Tyskland gør gældende, at der ikke for støtte, der er fritaget for anmeldelsespligten, og for støtte, der overstiger 1 mio. EUR og dermed vil skulle anmeldes, bør anvendes forskellige kriterier for forenelighed; anmeldelsespligtige projekter bør ikke underkastes strengere kriterier end ikke-anmeldelsespligtige projekter. Uddannelsesstøtte er således forenelig med fællesmarkedet, når alle betingelser i forordning (EF) nr. 68/2001 er opfyldt. Efter Tysklands opfattelse bekræfter Kommissionens mangeårige beslutningspraksis, f.eks. i sag *Volvo Gent*⁽⁸⁾, denne fortolkning. Tyskland gør udtrykkeligt opmærksom på, at Kommissionen også må tage hensyn til, at DHL's uddannelsesprojekt opfylder de i beslutning *Webasto*⁽⁹⁾ fastlagte forudsætninger.
- (35) For det fjerde udgjorde anvendelsen af forskellige undersøgelseskriterier en overtrædelse af principperne for retssikkerhed og ligebehandling.
- (36) For det femte gør Tyskland gældende, at Kommissionens beslutninger i statsstøttesag Ford Genk og GM Antwerp ikke kan lægges til grund i dette tilfælde, idet der var andre forhold, der gjorde sig gældende for disse sager. Hvor uddannelsesstøtten i de to førstnævnte tilfælde skulle bruges til at lancere en ny model og sikre medarbejdernes fortsatte beskæftigelse, har uddannelsesstøtten i DHL's tilfælde til formål at uddanne nye medarbejdere til drift af et nyt logistikcenter. DHL-projektet adskiller sig ligeledes på følgende punkter fra de to øvrige tilfælde: For DHL-uddannelsesforanstaltningerne drejer det sig for mere end 80 %'s vedkommende om generel uddannelse; virksomheden er geografisk beliggende i et støtteområde i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a); DHL ønsker med oprettelsen af sit logistikcenter at skabe nye arbejdspladser; desuden lider luftfragtbranchen i modsætning til automobilindustrien ikke under overkapacitet, men er derimod kendetegnet ved høje vækstrater.
- (37) For det sjette fremsender Tyskland yderligere oplysninger om de spørgsmål, der var rejst i beslutningen om at indlede proceduren. Tyskland anfører, at der i den gældende lovgivning er fastlagt minimumsstandarder for uddannelsesgraden. Derimod er der ikke noget lovkrav om det antal medarbejdere med en relevant uddannelse, som en virksomhed mindst skal ansætte. Samtidig anfører Tyskland, hvor mange medarbejdere der er nødvendige for at tage logistikcentret i brug, og konkluderer, at uddannelsesforanstaltningerne for de yderligere medarbejdere går ud over, hvad der er nødvendigt for driften. Ifølge en af Tyskland fremlagt undersøgelse fra en ekstern uddannelsesvejleder kan DHL uden problemer starte driften af logistikcentret i Leipzig-Halle op med færre end det i det anmeldte uddannelsesprojekt anførte antal uddannede medarbejdere.

⁽⁶⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

⁽⁷⁾ EFT C 343 af 11.11.1998, s. 10.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslutning af 11.3.2008 om statsstøtte C 35/07, Volvo Cars Gent, endnu ikke offentliggjort.

⁽⁹⁾ Kommissionens beslutning af 16.5.2006 om statsstøtte N 635/05, Webasto Portugal (EUT C 306 af 15.12.2006, s. 12).

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (38) Også støttemodtageren, DHL, fremsendte sine bemærkninger, hvor selskabet i lighed med Tyskland gør gældende, at Kommissionen ved sin undersøgelse af støttens forenelighed har fraveget sin generelle beslutningspraksis i tidligere tilfælde. I den forbindelse opfylder den anmeldte støtte alle de i forordning (EF) nr. 68/2001 fastlagte kriterier. Denne praksis strider mod principperne for retssikkerhed og ligebehandling, i henhold til hvilke der ikke må gås frem på anden måde end i tidligere beslutninger om uddannelsesstøtte, hvor spørgsmålet om nødvendighed ikke var undersøgt indgående. Desuden ville beslutningerne i statsstøttesag Ford Genk og GM Antwerp ikke afspejle den generelle beslutningspraksis, idet udgangspunktet her var et andet, og sagsforholdet ikke kunne overføres på DHL Leipzig. I stedet henviser DHL til de kriterier, Kommissionen havde lagt til grund i juni 2006 i sin beslutning om godkendelse af uddannelsesstøtte til Webasto, i henhold til hvilke også DHL's uddannelsesprojekt skal være foreneligt med fællesmarkedet. Endelig gentager DHL, at den afvigende praksis i forhold til det anmeldte uddannelsesprojekt vil føre til, at DHL vil blive stillet ringere, hvilket ikke er tilladt.
- (39) Desuden fremsender DHL yderligere oplysninger om de spørgsmål, der var rejst i Kommissionens beslutning om at indlede proceduren. For det første er der i den relevante nationale, europæiske og internationale lovgivning kun fastlagt krav til indholdet af uddannelsen og til medarbejdernes kvalifikationer med hensyn til håndteringen af luftfragt og luftfartøjer, men ikke til et mindste antal medarbejdere. For det andet vil de påtænkte uddannelsesforanstaltninger ikke alene opfylde lovkravene, men vil også gå videre. For alle foranstaltninger, der går ud over lovkravene, kan man således overveje alternativer (f.eks. outsourcing og udlicitering). Da disse alternativer imidlertid kun er mulige varianter, har DHL ikke bestilt nogen detaljeret omkostningsanalyse, hvor omkostningerne til den i hvert enkelt tilfælde påkrævede obligatoriske uddannelse og/eller minimumsuddannelse er medtaget, og hvoraf der samtidig fremgår yderligere omkostninger til udlicitering og/eller rekruttering af allerede uddannede faglærte arbejdere. DHL har heller ikke nogen oplysninger om den uddannelsesdybde, der er kutyme i branchen.
- (40) Desuden fremsendte UPS, en konkurrent til DHL, en udtalelse, hvori denne tilslutter sig Kommissionens standpunkt. For det første anfører UPS, at der i tilfælde af, at DHL Hub og DHL EAT ansætter nye medarbejdere, i hvert enkelt tilfælde må gennemføres bestemte uddannelses- og introduktionsforanstaltninger. Uddannelsesforanstaltningerne er således nødvendige indtil et vist omfang og må gennemføres af virksomheden også uden støtte.
- (41) For det andet gør UPS gældende, at DHL efter gældende national og europæisk lovgivning er forpligtet til at tilbyde et minimum af uddannelse til sine medarbejdere — f.eks. sikkerhedsgodkendte fragtagenter. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart⁽¹⁰⁾ skal de sikkerhedsgodkendte fragtagenter være udpeget, godkendt eller registreret af den relevante myndighed (i dette tilfælde Luftfahrt-Bundesamt). Til dette formål har Luftfahrt-Bundesamt vedtaget retningslinjer og udarbejdet en uddannelsesplan med en beskrivelse af de obligatoriske fag. Den obligatoriske uddannelse af medarbejdere i DHL EAT er hjemlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 2042/2003 af 20. november 2003 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver⁽¹¹⁾. For det tredje har DHL modtaget regionalstøtte til oprettelsen af nye arbejdspladser, således at det ikke kan antages, at DHL vil fravælge uddannelsesforanstaltninger, ansætte færre medarbejdere og i stedet vælge at udlicitere eller outsource.

6. VURDERING AF STØTTEN

6.1. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger statsstøtte

- (42) Det er Kommissionens opfattelse, at foranstaltningen udgør statsstøtte i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, som ydes ved hjælp af statsmidler. Foranstaltningen er selektiv, fordi den kun omfatter DHL. Det selektive tilskud truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige DHL i forhold til andre konkurrenter, der ikke modtager støttemidler. Endelig skal det fastholdes, at der på markedet for ekspresstjenesteydelser, hvor DHL hører til blandt de førende virksomheder, foregår en intensiv samhandel mellem medlemsstaterne.
- (43) Tyskland anmoder om godkendelse af støtten på grundlag af forordning (EF) nr. 68/2001.
- (44) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 68/2001 finder fritagelsen i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 3, ikke anvendelse, hvis støtten til en virksomhed til et enkelt uddannelsesprojekt overstiger 1 mio. EUR. Kommissionen konstaterer, at den påtænkte støtte udgør 7 753 307 EUR og skal udbetales til en enkelt virksomhed, og at foranstaltningerne vedrører et enkelt uddannelsesprojekt. Efter Kommissionens opfattelse falder den påtænkte støtte derfor ind under anmeldelsespligten, og Tyskland har opfyldt denne anmeldelsespligt.

⁽¹⁰⁾ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 315 af 28.11.2003, s. 1.

(45) I betragtning 16 i forordning (EF) nr. 68/2001 bekræftes den intention, der ligger til grund for artikel 5, og det anføres, at sådan støtte ikke kan omfattes af fritagelsen: »Store støttebeløb bør fortsat vurderes individuelt af Kommissionen, før de ydes«.

(46) Ved vurderingen af en enkelt uddannelsesstøtte, der ikke er omfattet af fritagelsen i forordning (EF) nr. 68/2001, skal Kommission derfor i overensstemmelse med tidligere afgørelser⁽¹²⁾ foretage en individuel vurdering⁽¹³⁾ på grundlag af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), før den eventuelt kan godkende støtten. Ved denne individuelle vurdering støtter Kommissionen sig imidlertid analogt på de grundlæggende principper i forordning (EF) nr. 68/2001. Det betyder især, at det skal undersøges, om de i omtalte forordnings artikel 4 fastlagte formelle kriterier for fritagelse er opfyldt, og om støtte er nødvendig som tilskyndelse til, at støttemodtageren gennemfører uddannelsesforanstaltningerne.

6.2. Forenelighed med fællesmarkedet

(47) Kommissionen har allerede i beslutningen om at indlede proceduren vurderet, om det anmeldte projekt opfylder kriterierne for fritagelse i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 68/2001.

(48) For det første skal det konstateres, at den angivne støtteintensitet ikke overstiger den i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 68/2001 fastlagte grænse på 35 % for individuelle støtteforanstaltninger på uddannelsesområdet (35 % af [...] = [(ca. 5-25 %)]) og 60 % for støtte til generel uddannelse (60 % af [...] = [(ca. 75-95 %)]). Da projektet er geografisk beliggende i et støtteområde i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), må Tyskland hæve intensiteten på hhv. 25 % og 50 % med 10 procentpoint.

(49) For det andet er de støtteberettigede omkostninger ved projektet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 7, i forordning (EF) nr. 68/2001. Undersøgelsen bekræftede,

at de støtteberettigede personaleomkostninger til uddannelsesdeltagere tilsyneladende er begrænset til det samlede beløb af de øvrige støtteberettigede omkostninger. Tyskland dokumenterede, at en stor del af uddannelsen ganske vist foregår på arbejdspladsen, men at der ikke medgår nogen produktionstimer.

6.3. Støttens nødvendighed

(50) Hovedargumentet i beslutningen om at indlede proceduren var, at en uddannelsesforanstaltning kun kan erklæres for forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), såfremt den ikke direkte er nødvendig for støttemodtagerens aktiviteter. Kommissionen fastslog, at støttens nødvendighed er et generelt kriterium for støttens forenelighed, og den konkluderede følgende: Når støtten ikke fører til, at der kan gennemføres flere foranstaltninger, end det var tilfældet alene på grund af markedskræfterne, kan det ikke forventes, at støtten har positive virkninger, der kan fjerne fordrejningen af konkurrencevilkårene med den følge, at den ikke kan godkendes. Hvis virksomheden under alle omstændigheder gennemfører de støtteberettigede foranstaltninger, altså især også uden støtte, kan det for den pågældende uddannelsesstøttes vedkommende ikke udledes, at den tjener til at »fremme« den økonomiske udvikling i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), eller at den i henhold til betragtning 10 i forordning (EF) nr. 68/2001 bidrager til at korrigere en ufuldkommenhed på markederne, der medfører, at virksomhederne generelt investerer for lidt i uddannelse af deres medarbejdere⁽¹⁴⁾. Dette berører ikke støtte, der er fritaget for at blive anmeldt i medfør af forordning (EF) nr. 68/2001, for hvilken det på forhånd antages, at den tjener til at fremme den økonomiske udvikling.

(51) Det forhold, at Kommissionen vurderer, om der foreligger en tilskyndelsesvirkning og afviser dette, for så vidt angår lovpligtige uddannelsesforanstaltninger, betragter Tyskland som en ny praksis, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, og som vilkårligt fraviger den hidtidige beslutningspraksis og gør ydelse af uddannelsesstøtte til regionalpolitiske formål umulig. Kommission kan ikke tilslutte sig disse argumenter af nedennævnte årsager:

⁽¹²⁾ Se Kommissionens beslutning i sag Ford Genk; Kommissionens beslutning i sag General Motors Belgium; Kommissionens beslutning i sag Auto-Europa Portugal; Kommissionens beslutning i sag Volvo Cars Gent.

⁽¹³⁾ Dette fremgår af betragtning 16 i forordning (EF) nr. 68/2001.

⁽¹⁴⁾ Med hensyn til uddannelsesstøtte hedder det i 10. betragtning i forordning (EF) nr. 68/2001: »Uddannelse har normalt positive eksterne virkninger for samfundet som helhed, da den forøger antallet af uddannede arbejdstagere, som andre virksomheder kan benytte, forbedrer industriens konkurrenceevne i Fællesskabet og spiller en vigtig rolle i beskæftigelsesstrategien. I betragtning af at virksomhederne i EF generelt investerer for lidt i uddannelse af deres medarbejdere, vil statsstøtte kunne bidrage til at korrigere denne ufuldkommenhed på markederne og derfor under visse omstændigheder kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet og dermed fritaget for forudgående anmeldelse«. Supplerende fastslås det i betragtning 11, at det skal sikres, »at statsstøtte begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at nå Fællesskabets mål, hvilket ville være umuligt alene ved markedskræfternes hjælp [...]«.

- (52) Det skal først bemærkes, at uddannelsesstøtte vurderes på grundlag af forordning (EF) nr. 68/2001, hvor det i betragtning 4 hedder: »Denne forordning påvirker ikke medlemsstaternes mulighed for at anmelde uddannelsesstøtte. Kommissionen vil især vurdere disse anmeldelser efter de kriterier, der er fastsat i denne forordning, eller i henhold til Fællesskabets gældende retningslinjer og rammebestemmelser, hvis der findes sådanne«.
- (53) Desuden bekræftes det i betragtning 16: »Store støttebeløb bør fortsat vurderes individuelt af Kommissionen, før de ydes. Støtte, der overstiger et fast beløb, som bør fastsættes til 1 mio. EUR, er derfor ikke omfattet af fritagelsen ved denne forordning, men fortsat underlagt kravene i traktatens artikel 88, stk. 3«.
- (54) Endelig hedder det i betragtning 4: »Da denne forordning træder i stedet for rammebestemmelserne for støtte til uddannelse, bør disse ophæves fra forordningens ikrafttrædelsestidspunkt«.
- (55) Da den planlagte støtte overstiger 1 mio. EUR, er der ikke nogen tvivl om, at den skal anmeldes og godkendes af Kommissionen. Ydermere står det fast, at en sådan støtte principielt skal opfylde de i artikel 4 i forordning (EF) nr. 68/2001 fastlagte kriterier for fritagelse.
- (56) Tyskland bestrider imidlertid, at Kommissionen derudover er berettiget til at undersøge, om støtten har en tilskyndelsesvirkning. Efter Kommissionens opfattelse indebærer begrebet statsstøtte og navnlig nødvendighedskriteriet, at støtten skal have en tilskyndelsesvirkning for modtageren. Det kan ikke tjene den fælles interesse, hvis staten støtter foranstaltninger (også uddannelsesforanstaltninger), som en støttemodtager alligevel ville gennemføre. I overensstemmelse med forordning (EG) nr. 68/2001, handlingsplanen »Statsstøtte« og retspraksis for de vilkår, i henhold til hvilke støtte kan erklæres for forenelig med fællesmarkedet, har Kommissionen med sine sidste beslutninger (Ford Genk, GM Antwerpen) derfor også vurderet uddannelsesstøtten efter tilskyndelsesvirkningen.
- (57) Tyskland gør til støtte for sit synspunkt for det første gældende, at en anmeldelsespligtig støttes forenelighed med fællesmarkedet skal vurderes på grundlag af de i forordningen fastlagte kriterier, og citerer i den forbindelse betragtning 4 i forordning (EF) nr. 68/2001, i henhold til hvilken Kommissionen især vil vurdere disse anmeldelser efter de nedenstående kriterier. I den forbindelse lader Tyskland det forhold ude af betragtning, at vendingen »især« netop betyder, at vurderingen af det enkelte tilfælde ikke er begrænset til den støtteretlige vurdering, der er fastsat i forordning (EF) nr. 68/2001. Da der i betragtning 16 udtrykkeligt henvises til, at relevante støttebeløb fortsat bør vurderes individuelt, er det hævet over enhver tvivl, at denne vurdering ikke kun er begrænset til de kriterier, der er fastsat i den nævnte forordning, og direkte skal følge af grundlaget for EF-traktatens artikel 87.
- (58) For det andet fremfører Tyskland, at forordning (EF) nr. 68/2001 skal fortolkes under hensyntagen til Fællesskabets rammebestemmelser fra 1998 for støtte til uddannelse, der fandt anvendelse inden nævnte forordnings ikrafttrædelse, og hvor der var fastlagt de kriterier, i henhold til hvilke det ved store støttebeløb skulle vurderes, om der forelå en tilskyndelsesvirkning. I henhold til Fællesskabets rammebestemmelser skal der især formodes at foreligge en tilskyndelsesvirkning, når uddannelsesprojektet er blevet gennemført i et støtteområde i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a) eller c). Kommissionen kan ikke acceptere dette argument, idet betragtning 4 i forordning (EF) nr. 68/2001 ikke lader nogen tvivl om, at Fællesskabets rammebestemmelser for støtte til uddannelse blev afskaffet med ikrafttrædelsen af denne forordning. Det var Kommissionens intention at erstatte Fællesskabets rammebestemmelser med forordning (EF) nr. 68/2001, og den nævnte forordning havde også denne virkning. Det kommer for det første til udtryk i andre sprogversioner, hvor det i betragtning 4 i forordning (EF) nr. 68/2001 utvetydigt hedder, at Fællesskabets rammebestemmelser »ophæves«, fordi forordningen »træder i stedet for« rammebestemmelserne. For det andet fastslås dette også specifikt i tidligere beslutninger fra Kommissionen ⁽¹⁵⁾. Den nævnte forordning overtager desuden ikke formodningen fra Fællesskabets rammebestemmelser om, at en tilskyndelsesvirkning er givet, tværtimod udtrykkes det heri ganske bevidst i mere generelle vendinger, at uddannelsesstøtte under visse omstændigheder kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet ⁽¹⁶⁾. Såfremt en virksomhed imidlertid under alle omstændigheder gennemfører de støtteberettigede foranstaltninger, altså især også uden støtte, har denne støtte ikke nogen tilskyndelsesvirkning.
- (59) For det tredje gør Tyskland, og især støttemodtageren, gældende, at en yderligere vurdering af nødvendigheden af en støtte på grundlag af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), ville betyde, at forordning (EF) nr. 68/2001 i sin helhed ville være i modstrid med denne traktatbestemmelse. I den forbindelse antages det åbenbart, at nødvendigheden af støtten ikke vurderes. Heller ikke dette argument kan Kommissionen acceptere, fordi det her øjensynligt ikke tages med i betragtning, at der for støtte under 1 mio. EUR, der opfylder kriterierne i den omtalte forordning, tages udgangspunkt i, at også kriteriet om nødvendighed er opfyldt.

⁽¹⁵⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning 2001/698/EF af 18.7.2001, Sabena (EFT L 249 af 19.9.2001, s. 21, hvor det i betragtning 28 hedder: »Disse rammebestemmelser er siden erstattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12.1.2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte«.

⁽¹⁶⁾ Betragtning 50 beskæftiger sig mere indgående med konklusionerne i forordning (EF) nr. 68/2001 vedrørende tilskyndelsesvirkningen.

(60) For det fjerde påstår Tyskland, at Kommissionen fraviger sin praksis i tidligere tilfælde, hvor den ikke har vurderet, om der forelå en tilskyndelsesvirkning. Det er korrekt. Kommissionen har imidlertid gjort rede for, at den har ændret praksis på grundlag af den selektive økonomiske indfaldsvinkel. Denne ændring skete i forbindelse med den indgående vurdering af statsstøttesag Ford Genk og GM Antwerp, hvor der udtrykkeligt blev henvist til denne nye praksis. Alligevel gør Tyskland gældende, at Kommissionens praksis ikke er sammenhængende, idet den efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure i sag Ford Genk havde truffet beslutninger i mindst to tilfælde, nemlig BMW Österreich (Sag N 304/2005)⁽¹⁷⁾ og Webasto (Sag N 653/2005), uden en tilsvarende undersøgelse eller på grundlag af en anden undersøgelse. Kommissionen peger imidlertid på, at disse beslutninger blev truffet uden en indgående undersøgelse og før afslutningen af den første af de to ovennævnte indgående undersøgelser, hvor Kommissionen gik over til en mere differentieret praksis. Det er hævet over enhver tvivl, at Kommissionen kan gøre sin undersøgelsespraksis mere selektiv og ændre den, såfremt der foreligger tilstrækkelige grunde hertil. Dette var tilfældet i statsstøttesag Ford Genk og GM Antwerp, men ikke i tidligere statsstøttesager. Kommissionen kunne således inden sin endelige beslutning i statsstøttesag Ford Genk fortsat støtte sig på sin gamle beslutningspraksis.

(61) For det femte bestrider Tyskland og støttemodtageren, at Kommissionen kan påberåbe sig statsstøttesag Ford Genk og GM Antwerp, idet udgangspunktet her var et andet end for DHL's vedkommende. Kommissionen skulle tværtimod have taget udgangspunkt i beslutningen i statsstøttesag Webasto. Det kan under ingen omstændigheder gøres gældende, at støtten til DHL bør behandles anderledes, fordi den ikke som i de to øvrige tilfælde vedrører automobilsektoren. Også i beslutningen i statsstøttesag Webasto, som Tyskland og støttemodtageren påberåber sig, er der tale om automobilsektoren. Den eneste forskel består muligvis i, at det i de to førstnævnte tilfælde drejede sig om eksisterende produktionssteder, mens DHL og Webasto vedrører nyoprettede virksomheder. Kommissionen er ikke i stand til at følge, at der, mens det i de to første tilfælde er hævet over enhver tvivl, at enhver støtte til foranstaltninger, der alligevel ville blive gennemført, udgør driftsstøtte, derimod ikke skulle foreligge driftsstøtte i en nyetableret virksomhed i tilfælde af uddannelsesforanstaltninger, der alligevel ville blive gennemført. Også i dette tilfælde modtager virksomheden støtte til foranstaltninger, som den under alle omstændigheder skulle gennemføre.

(62) Desuden kan uddannelsesforanstaltninger i forbindelse med en nyoprettet virksomhed, der alligevel ville blive gennemført, ikke kunne begrundes ud fra overvejelser,

der er baseret på ydelse af regionalstøtte, idet regionale negative konsekvenser kan korrigeres gennem regional investeringsstøtte og ikke gennem uddannelsesstøtte. I den forbindelse gør Tyskland gældende, at udsigten til at modtage statsstøtte til nødvendige og omfattende uddannelsesforanstaltninger havde spillet en afgørende rolle for DHL's endelige beslutning om den geografiske beliggenhed. Kommissionen fastholder imidlertid, at det er kutyme i EU, at virksomheder træffer deres beslutninger om geografisk placering og beslutninger om flytning af virksomheden ud fra overvejelser om at sænke omkostningerne og forbedre rentabiliteten. Virksomheder, der påtænker at flytte deres produktion, tager ofte flere konkurrerende placeringer i forskellige medlemsstater under overvejelse. Beslutningen om geografisk placering er i sidste instans ikke kun afhængig af de forventede driftsomkostninger (inkl. uddannelsesomkostninger til nyansatte medarbejdere, der ofte ikke besidder nogen relevant uddannelse) og andre økonomiske fordele eller ulemper (f.eks. lokale regler for driftsperioder), men derimod i et vist omfang af muligheden for at modtage statsstøttemidler (dvs. regionalstøtte). Kommissionen kan ikke acceptere ovennævnte argument, da uddannelsesstøtte i modsætning til regional investeringsstøtte ikke tager sigte på at påvirke beslutningen om den geografiske placering, men derimod på at korrigere de utilstrækkelige uddannelsesforanstaltninger i Fællesskabet. Et lavere kvalifikationsniveau i et støtteområde er et regionalt problem, der skal modvirkes gennem regional investeringsstøtte.

(63) På grundlag af de fremlagte oplysninger konkluderer Kommissionen, at DHL må gennemføre en stor del af sine uddannelsesforanstaltninger under alle omstændigheder, altså også uden støtte. Dette fremgår i det væsentlige af to konklusioner, der belyses nærmere i det følgende. For det første er uddannelsen af medarbejdere nødvendig for at kunne tage logistikcentret i brug, og for det andet er uddannelsesforanstaltningerne for en stor dels vedkommende lovpligtige.

a) **Uddannelsesforanstaltninger, der er nødvendige for driften**

(64) Med hensyn til nødvendigheden af uddannelsesforanstaltningerne skal det fastslås, at flytningen af DHL til Leipzig-Halle (Tyskland) har lignende virkninger som etableringen af en ny virksomhed, for så vidt som at DHL må ansætte nye medarbejdere for at kunne starte op. De driftsmæssige krav kan, så vidt det kan ses, overholdes på tre forskellige måder: DHL kan ansætte nye medarbejdere, som virksomheden skal uddanne; DHL kan rekruttere allerede uddannede faglærte arbejdstagere; eller DHL kan, såfremt der ikke står relevante faglærte arbejdstagere til rådighed, udlicitere visse tjenesteydelser.

⁽¹⁷⁾ EUT C 87 af 11.4.2006, s. 4.

- (65) På den ene side har Tyskland ikke fremlagt nogen supplerende oplysninger, der kan bortvejre Kommissionens tvivl om DHL's muligheder for at ansætte tilstrækkeligt uddannede medarbejdere på den nye beliggenhed. Tværtimod har Tyskland bekræftet, at medarbejderne fra Bruxelles, hvor DHL tidligere har været placeret, principielt ikke var indstillet på at flytte til Tyskland. Samtidig har DHL ikke påvist at være i stand til at rekruttere det nødvendige antal allerede uddannede medarbejdere på det lokale eller europæiske arbejdsmarked. Tilsyneladende findes der ikke relevant uddannede arbejdstagere på det lokale arbejdsmarked, og også på det europæiske arbejdsmarked synes det at være relativt vanskeligt at finde kvalificerede medarbejdere.
- (66) På den anden side har Tyskland ikke på overbevisende måde underbygget DHL's argument om, at flere tjenester må udliciteres til lokale virksomheder, såfremt der ikke bliver ydet støtte, og at de påtænkte uddannelsesforanstaltninger således eventuelt kunne bortfalde. Tyskland har heller ikke godtgjort, at der er relevante udbydere til stede på lufthavnen i Leipzig. Da visse uddannelsesforanstaltninger for det første alligevel vil skulle gennemføres selv i tilfælde af en udlicitering, og da DHL's samlede investering i Leipzig-Halle for det andet netop har til formål at afvikle samtlige ekspresforsendelser med egne medarbejdere og endda tilbyde disse tjenester til andre konkurrenter, der er aktive i den samme lufthavn, konkluderer Kommissionen, at en udlicitering ikke passer ind i virksomhedsplanen og vil påføre virksomheden yderligere omkostninger.
- (67) Desuden gør Tyskland gældende, at DHL skaber nye arbejdspladser i et støtteområde i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, således at det — i modsætning til situationen med automobilfabrikanterne i Belgien — ikke blot drejer sig om en driftsstøtte, men derimod om støtte til en nyoprettet virksomhed, som der ikke findes uddannet arbejdskraft til. Kommissionen må afvise dette argument, da DHL under alle omstændigheder og uafhængigt af den nye geografiske beliggenhed vil skulle gennemføre uddannelsesforanstaltningerne for den nye virksomhed.
- b) Lovpligtige uddannelsesforanstaltninger**
- (68) Ifølge Kommissionens oplysninger er de fleste uddannelsesforanstaltninger et krav i henhold til national og/eller europæisk ret. Da de af DHL leverede tjenesteydelser i sagens natur udgør en betydelig sikkerhedsrisiko, gælder der i henhold til den eksisterende lovgivning visse minimumsstandarder for og sikkerhedskrav til håndteringen af fragt samt til gennemgangen og den tekniske kontrol af luftfartøjer.
- Mekanikere og teknikere i DHL EAT
- (69) Det gælder for uddannelsen i preflight- og rampekontrol, der er obligatorisk for mekanikerne og teknikerne i DHL. I henhold til forordning (EF) nr. 2042/2003 skal medarbejdere, der er beskæftiget med vedligeholdelse af luftfartøjer, være i besiddelse af en licens til at udstede certifikater om frigivelse. Betingelserne for en sådan licens er fastlagt i førnævnte forordning og vedrører omfanget og indholdet af de relevante uddannelsesforanstaltninger.
- (70) De påtænkte uddannelsesforanstaltninger overholder ovennævnte lovgivning og omfatter to faggrupper: Flymekanikere, der kan frigive fly til flyvning (KAT A) og flyteknikere/-mekanikere, der kan frigive fly til flyvning (KAT B1). Uddannelsesforanstaltningerne for disse to faggrupper omfatter følgende moduler:
- Engelskkurser (herunder teknisk engelsk).
 - Grundlæggende teknisk viden, såsom elektricitet, elektronik og aerodynamik.
 - Anvendelse af den erhvervede grundlæggende tekniske viden i praksis.
 - Videregående uddannelsesforanstaltninger for KAT B1.
- (71) Samtlige uddannelsesforanstaltninger i DHL EAT følges op af uddannelsesdage på selve arbejdspladsen, der klart overstiger antallet af arbejdsdage, der anvendes på den teoretiske del af uddannelsen.
- (72) Tyskland er bevidst om, at DHL ikke kan starte sine aktiviteter uden tilstrækkeligt uddannet personale, der er i besiddelse af relevante licenser. Da samtlige påtænkte uddannelsesforanstaltninger er hjemlet i henhold til forordning (EF) nr. 68/2001, erkender de tyske myndigheder, at DHL ikke kan sænke niveauet for uddannelsesforanstaltningerne. Tyskland gør imidlertid gældende, at DHL uden støtten ikke ville gennemføre nogen uddannelsesforanstaltninger, men tværtimod ville ty til medarbejdere hos konkurrenter, der allerede er i besiddelse af de påkrævede licenser, eller ville vælge at udlicitere.
- (73) Ifølge den af Tyskland fremlagte analyse er omkostningerne til udlicitering lavere end personaleomkostningerne, herunder omkostningerne til uddannelsesforanstaltninger (nemlig med ca. [(5-20 %)] for KAT A og med ca. [(10-30 %)] for KAT B1). Tyskland har imidlertid ikke påvist, at der overhovedet findes relevante leverandører af serviceydelser, eller at der er adgang til disse.

- (74) Med hensyn til ansættelse af allerede uddannede medarbejdere fra konkurrenter skal det fastslås, at Tyskland ikke har fremlagt nogen dokumentation for, at der findes uddannet og kvalificeret arbejdskraft på det europæiske arbejdsmarked, der ville være parat til at flytte til Leipzig-Halle. Tyskland har selv indrømmet, at der mangler uddannede og kvalificerede mekanikere og teknikere på det europæiske arbejdsmarked for lufttrafik.
- (75) Desuden har Tyskland fremlagt en omkostningsanalyse for de engelskkurser, der påtænkes gennemført for mekanikere og teknikere i DHL EAT. Tyskland fremfører, at der her er tale om generelle uddannelsesforanstaltninger, der går videre end de foreskrevne uddannelsesforanstaltninger. Derfor skønnede Tyskland de støtteberettigede omkostninger for disse kurser til [(0,5-1)] mio. EUR. Kommissionen konstaterer imidlertid for det første, at der på disse kurser undervises i teknisk engelsk. For det andet noterer den, at den tekniske kontrol af luftfartøjer i praksis er standardiseret, således at mekanikere og teknikere hos DHL EAT skal beherske teknisk engelsk. Desuden hører disse kurser i teknisk engelsk efter Kommissionens opfattelse til det standardiserede, foreskrevne uddannelsesprogram. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at DHL skal tilbyde disse kurser i teknisk engelsk under alle omstændigheder, altså også uden støtten.
- (76) Kommissionen konkluderer på dette grundlag, at førømtalte uddannelsesforanstaltninger både er lovfæstet og er nødvendige for en velfungerende drift af DHL EAT, og at de skal gennemføres af virksomheden under alle omstændigheder, altså også uden støtten. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at uddannelsesomkostningerne for mekanikere og teknikere i DHL EAT ikke er støtteberettigede.
- Groundhandler af fly (Ramp Agent II)
- (77) Ramp Agents II har følgende opgaver: Betjening og kørsel af Ground Service Equipment; lastning og losning af luftfartøjer; udlevering af flydokumenter; udarbejdelse af rapporter samt kommunikation med piloterne og lufthavnsmyndighederne. Inden for rammerne af det anmeldte projekt skal der uddannes 210 Ramp Agents II, som skønnes at ville koste [(2-3)] mio. EUR, der skal ydes som støtte.
- (78) Ifølge tysk lovgivning må Ramp Agents II kun indsættes på forpladsen, når de er uddannet inden for områderne »håndtering af Ground Service Equipment« (Arbeitschutzgesetz) og »sikkerhed« (BGV C 10 FBO), og er i besiddelse af et gaffeltrucks kørekort (BGG 925 — Ausbildung und Beauftragung der Fahrer von Flurförderzeugen). De skal desuden være uddannet i håndtering af farligt gods og dermed forbundne risici (Gefahrstoffverordnung). Endelig skal Ramp Agents II også have afsluttet en uddannelse i håndtering af farligt gods i henhold til IATA's regler for farligt gods.
- (79) Af de forklarende bemærkninger i betragtning 77 og 78 fremgår det, at de inden for rammerne af det anmeldte projekt påtænkte uddannelsesforanstaltninger for en stor dels vedkommende er lovpligtige: håndtering af materiel til rangering af luftfartøjer, afisning (grundkursus), afisning (genopfriskningskursus), forpladskørekort, forpladsarbejde og forpladsbestemmelser; undervisning i brandbeskyttelse; håndtering af fragtdøre; førstehjælp, gaffeltrucks kørekort, IATA PK 7/8, Ground Service Equipment, farer ved forpladsarbejde, sikkerhedsbestemmelser for lufthavnen. ULD-Build-up-kurset til introduktion i opbygning af fragtkontainere vedrører specifikt håndteringen af DHL-containere.
- (80) Kun kurserne »G25/41 Arbeitsmedizinische Untersuchung« (4 af i alt 240 uddannelses timer), »DIN EN 9001:2000 Qualität und Prozesse« og »DIN EN 14001 Umweltmanagement und Organisationsstruktur« (otte af i alt 240 uddannelses timer) er ikke lovpligtige. Da Tyskland imidlertid har understreget, at DHL selv ønsker at stå for alle de serviceydelser, der er forbundet med driften af logistikcentret og sågar ønskede at tilbyde disse til konkurrenter i lufthavnen Leipzig-Halle, og ikke har dokumenteret, at DHL ikke vil tilbyde disse kurser, såfremt der ikke ydes støtte, indgår kurserne tilsyneladende i DHL's beskæftigelsespakke til sine ansatte, som er nødvendig for at sikre en velfungerende drift af logistikcentret. Dette logistikcenter er — sammen med Hongkong (Kina) og Wilmington (USA) — DHL's vigtigste logistikcentrum i verden. Især kurset »Arbeitsmedizinische Untersuchung« synes at være ufravigeligt, da personalet på dette kursus oplæres i at opdage, om en medarbejder udgør en risiko for sine arbejdsomgivelser, idet en velfungerende drift af DHL forudsætter, at uforudsete forsinkelser undgås, og at årsagerne hertil fjernes. Ifølge det oplyste er Ramp Agents II, der har gennemgået en sådan uddannelse, desuden i stand til at vurdere kommende medarbejders generelle faglige egnethed. Kommissionen konkluderer i overensstemmelse med sin vurderingsramme i betragtning 25, at der ganske vist ikke er noget lovkrav om uddannelsesforanstaltningerne, men at de omvendt er nødvendige for en velfungerende drift af logistikcentret og derfor ville blive gennemført af

DHL under alle omstændigheder. Kurset om kvalitetsstandarder er ganske vist heller ikke lovfæstet, men alligevel har ledelsen i Deutsche Post gjort det obligatorisk for alle DHL-afdelinger. DHL har annonceret, at samtlige medarbejdere skal gennemgå en uddannelse, der er specifikt rettet mod en certificering i henhold til DIN EN 9001⁽¹⁸⁾. Desuden blev der gjort opmærksom på, at certificeringen i henhold til DIN EN 14001 skal ske fra juli 2008⁽¹⁹⁾. Følgelig er de uddannelsesforanstaltninger, der er genstand for denne beslutning, klart nødvendige for at opfylde de i virksomhedens forretningsstrategi tilstræbte standarder, og vil således skulle gennemføres også uden støtte. Desuden reklamerer DHL-datterselskaber med, at deres serviceydelser — som påvist gennem de relevante DIN-certificeringer — lever op til de højeste standarder, således at DHL som førende serviceudbyder tilsyneladende er i stand til at indkalkulere disse omkostninger i virksomhedens prisstrategi. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at DHL vil gennemføre de førnævnte uddannelsesforanstaltninger også uden støtte.

- (81) Kommissionen konkluderer på dette grundlag, at visse af uddannelsesforanstaltningerne for Ramp Agents II er lovpligtige, hvorimod andre foranstaltninger er en del af virksomhedens kvalitetsstrategi, og at alle foranstaltninger således uden undtagelse er nødvendige for en velfungerende drift af logistikcentret og vil blive gennemført af virksomheden under alle omstændigheder, altså også uden støtten. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at uddannelsesomkostningerne for Ramp Agents II ikke er støtteberettigede.

Sikkerhedspersonale

- (82) Dette område reguleres ved forordning (EF) nr. 2320/2002. Ifølge paragraf 8-9 i den tyske lov om luftfartssikkerhed er lufthavnsoperatører og luftfartsselskaber forpligtet til at oplære deres sikkerhedspersonale og alle øvrige medarbejdere.

⁽¹⁸⁾ http://www.dpwn.de/dpwn?skin=hi&check=yes&lang=de_DE&xmlFile=2000910

⁽¹⁹⁾ http://www.dpwn.de/dpwn%3Ftab%3D1%26skin%3Dhi%26check%3Dyes%26lang%3Dde_DE%26xmlFile%3D2008898

- (83) De af DHL planlagte kurser for sikkerhedspersonale svarer både indholdsmæssigt og med hensyn til antallet af uddannelsestimer stort set til de uddannelsesforanstaltninger, der gælder i henhold til undervisningsplanen for sikkerhedsmedarbejdere, der udfører personale- og varekontrol, med henblik på gennemførelse af forordning (EF) nr. 2320/2002. Uddannelsesmodul IATA PK 7/8 er ligeledes obligatorisk i henhold til IATA-forskrifterne for transport af farligt gods, der er blevet gennemført i tysk ret med NfL II-36/05. Også førstehjælpskurset og introduktionskurset i brandbeskyttelse indgår i henhold til den tyske lov om arbejdsbeskyttelse i den obligatoriske uddannelse.

- (84) Kun kurset »Forpladskørekort« og kurset »Kvalitetsstyring« (med hver 8 af i alt over 300 uddannelsestimer) tilbydes tilsyneladende som supplement, dvs. de er ikke lovpligtige. Da Tyskland imidlertid har understreget, at DHL selv ønskede at stå for alle de serviceydelser, der er forbundet med driften af logistikcentret, og ikke har dokumenteret, at DHL ikke vil tilbyde disse kurser, såfremt der ikke ydes støtte, er det Kommissionens opfattelse, at disse kurser indgår i den samlede beskæftigelsespakke. Også kurset »DIN EN 9001:2000« og »DIN EN 14001« for sikkerhedspersonalet svarer til sædvanlig forretningspraksis i Deutsche Post og er således obligatorisk for alle ansatte i DHL (se betragtning 80). Ligeledes synes kurset til erhvervelse af forpladskørekortet at være obligatorisk for sikkerhedspersonalet, idet dette personale til enhver tid skal have adgang til rullebanerne og forpladsen. Det ville ikke give nogen mening at bringe en velfungerende drift af logistikcentret i fare, såfremt en sikkerhedsmedarbejder ikke havde adgang til forpladsen (som beskrevet i betragtning 90 ff. kan uddannelsen dog begrænses til et bestemt antal personer). Kommissionen konkluderer i overensstemmelse med sin vurderingsramme i betragtning 23, at der ganske vist ikke er noget lovkrav om uddannelsesforanstaltningerne, men at de omvendt er nødvendige for en velfungerende drift af logistikcentret og derfor vil blive gennemført af DHL under alle omstændigheder. Kommissionen konstaterer således, at disse to kurser fortsat ville blive afholdt, også uden støtte.

- (85) Da de i betragtning 83 og 84 nævnte uddannelseskurser for sikkerhedspersonale er obligatoriske, kan Kommissionen ikke acceptere Tysklands argument om, at DHL kun vil kunne beskæftige et minimum af kvalificerede medarbejdere, som så vil uddanne de øvrige medarbejdere på arbejdspladsen. Kommissionen konkluderer ud fra de fremlagte oplysninger, at alle sikkerhedsmedarbejdere skal gennemføre de førnævnte uddannelsesforanstaltninger i fuldt omfang.

- (86) Kommissionen konkluderer på dette grundlag, at uddannelsesomkostningerne til sikkerhedspersonale ikke er støtteberettigede.

Operativ ledelse

- (87) Kun med hensyn til den operative ledelse kommer Kommissionen til en anden konklusion. Uddannelsen af denne kategori af medarbejdere omfatter engelsk, kendskab til arbejdsret, kommunikation, forhandlings teknik, personaleledelse, kendskab til coaching, konfliktledelse, teambuilding, gennemførelse af jobsamtaler og arbejdspraksis. Der skal inden for rammerne af det anmeldte støtteprojekt uddannes 110 operative ledere, hvor de støtteberettigede omkostninger skønnes til [(1-2)] mio. EUR. Mellemlederne skal rekrutteres fra kredsen af de medarbejdere, der allerede har gennemgået de øvrige uddannelsesforanstaltninger (dvs. Ramp Agents II og sikkerhedspersonale).

- (88) Denne ledelsestræning sker i tilknytning til uddannelsesforanstaltningerne for Ramp Agents, hhv. sikkerhedsmedarbejdere og forekommer ikke tvungende nødvendig for en velfungerende drift af logistikcentret. Den udgør omvendt en mulighed for forfremmelse af medarbejdere, som DHL allerede beskæftiger på stedet, og hvis personlige og sociale kompetencer skal udbygges. Samtidig drejer det sig om generelle uddannelsesforanstaltninger, der ikke kun er nødvendige i luftfartsbranchen, og hvor de erhvervede kundskaber uden videre kan anvendes i andre virksomheder, og som samtidig også bidrager til at forbedre arbejdsmiljøet og relationerne mellem virksomhedens medarbejdere.

- (89) Kommissionen konkluderer på grundlag af betragtning 87 og 88, at uddannelsesforanstaltningerne for operative ledere ikke er lovpligtige, og går ud over det, der er nødvendigt for en velfungerende drift af DHL's logistikcenter i Leipzig-Halle. Derfor er omkostningerne til disse foranstaltninger berettiget til uddannelsesstøtte.

c) De nødvendige uddannelsesforanstaltningers omfang

- (90) I henhold til den af Tyskland fremlagte omkostningsundersøgelse (se betragtning 37) kan en velfungerende drift af logistikcentret sikres med 134 **Ramp Agents II**. Såfremt de to Ramp Agents II i et lasteteam bestående

af seks medarbejdere, der fungerer som chauffører, blev erstattet af Ramp Agents I, ville de lovmæssige krav fortsat være opfyldt. Tyskland gør gældende, at de yderligere 76 Ramp Agents II derfor ikke skal oplæres af DHL, og at deres uddannelse vil bortfalde uden uddannelsesstøtten. De støtteberettigede omkostninger til disse yderligere 76 Ramp Agents II beløber sig til [(0,5-1,5)] mio. EUR til generelle uddannelsesforanstaltninger og [(0,01-0,03)] mio. EUR til specifikke uddannelsesforanstaltninger.

- (91) Såfremt DHL imidlertid rent faktisk vil erstatte de Ramp Agents II, der skal fungere som chauffører, med Ramp Agents I, må også sidstnævnte i et vist omfang skulle oplæres, især med henblik på betjening af Ground Service Equipment (dette gælder først og fremmest for forpladskørekort, forpladsarbejde og forpladsbestemmelser, gaffeltruckkørekort, undervisning i farerne ved forpladsarbejde, undervisning i brandbeskyttelse, førstehjælp osv.). Ifølge Tyskland beløber de støtteberettigede omkostninger til disse yderligere 76 Ramp Agents II sig til [(0,1-0,5)] mio. EUR til generelle uddannelsesforanstaltninger og [(0,01-0,03)] mio. EUR til specifikke uddannelsesforanstaltninger.

- (92) Efter Kommissionens opfattelse skal de omkostninger, som DHL alligevel vil skulle afholde til den supplerende uddannelse af de pågældende Ramp Agents I, trækkes fra, således at de støtteberettigede omkostninger til uddannelsen af de yderligere 76 Ramp Agents II beløber sig til [(0,4-1) mio.] EUR. Da kun disse uddannelsesforanstaltninger går ud over det, som DHL under alle omstændigheder skal dække, konkluderer Kommissionen, at kun dette beløb er støtteberettiget.

- (93) Ligeledes anfører Tyskland med hensyn til **sikkerhedspersonalet**, at DHL's logistikcenter vil kunne drives problemfrit med kun 70 i stedet for de oprindeligt anmeldte 110 medarbejdere. Bortfaldet af de 40 yderligere medarbejdere vil uden problemer kunne kompenseres gennem forstærket kameraovervågning, uden at det vil gå ud over logistikcentrets sikkerhed. I den relevante undersøgelse beregnes det absolut mindste antal medarbejdere, der er nødvendigt for gennemførelsen af sikkerhedskontroller af personer og fragt, og det bliver ganget med antallet af skift. Ved beregningerne tages der ligeledes hensyn til det samlede antal arbejdsdage pr. uge og indsættelsen af yderligere medarbejdere ved ferie eller sygdom, således at der sikres kontinuerlig drift. I undersøgelsen konkluderes det, at der for disse yderligere uddannelsesforanstaltninger vil påløbe støtteberettigede omkostninger på [(0,05-0,2)] mio. EUR.

- (94) Tyskland fremfører imidlertid samtidig, at DHL planlægger at ansætte 110 sikkerhedsmedarbejdere, idet man som en verdensomspændende velrenommeret virksomhed må undgå enhver hændelse, der truer sikkerheden. Sådanne hændelser vil kunne gå ud over kvaliteten af fragtrafikken, føre til betydelige forsinkelser og få negative konsekvenser for kunderelationerne. For ikke at bringe den velfungerende fragtrafik i fare har DHL derfor bevidst valgt en »oversikring«. Under disse omstændigheder kan Kommissionen ikke acceptere Tysklands argument om, at logistikcentret også kan drives problemfrit med 70 i stedet for med 110 sikkerhedsmedarbejdere. Kommissionen konkluderer i overensstemmelse med sin vurderingsramme i betragtning 25, at der ganske vist ikke er noget lovkrav om uddannelsesforanstaltningerne, men at de omvendt er nødvendige for en velfungerende drift af logistikcentret og derfor vil blive gennemført af DHL under alle omstændigheder.
- (95) Det kan på grundlag heraf konkluderes, at samtlige uddannelsesforanstaltninger, som skal formidle den viden til de 110 sikkerhedsmedarbejdere, der er nødvendig for at tage logistikcentret i brug og for en fortsat velfungerende drift, vil blive gennemført under alle omstændigheder. Det er således Kommissionens opfattelse, at disse omkostninger ikke kommer i betragtning som uddannelsesstøtte.

Tabel 3

Faggruppe	Anmeldt antal	Uddannelse obligatorisk for	Uddannelse supplerende for
Ramp Agent II	210	134	76
Sikkerhedspersonale	110	110	0
(Operativ) ledelse	110	0	110
Flymekaniker, der kan frigive fly til flyvning KAT A	97	97	0
Flyteknikere/-mekanikere, der kan frigive fly til flyvning KAT B 1	68	68	0

- (96) På grundlag af den af Tyskland fremlagte omkostningsanalyse har Kommissionen beregnet omkostningerne til de supplerende uddannelsesforanstaltninger som følger ⁽²⁰⁾:

Tabel 4

(EUR)

Omkostningsposition	Ramp Agent II (*)	Mellemedere	I alt
Undervisere (teori og praksis)	[...]	[...]	
Administrationsomkostninger	[...]	[...]	
Rejseomkostninger	[...] (**)	[...]	
Samlede omkostninger — underviser	[...]	[...]	[...]
Personaleomkostninger lærlinge	[...]	[...]	[...] (kun delvist støtteberettiget)

Støtteberettigede omkostninger i alt: [...]

Støtteintensitet: 60 %

Støtte: 1 578 109

(*) Uddannelsesomkostningerne til Ramp Agents I er allerede fratrukket beløbene i tabellen. De sidstnævnte omkostninger vil under alle omstændigheder opstå, dvs. i det af Tyskland angivne scenarie (erstatning af et vist antal Ramp Agents II med mindre omfattende uddannede Ramp Agents I).

(**) Med udgangspunkt i de oplysninger, som Tyskland har fremlagt, er der i de anførte rejseomkostninger ikke taget hensyn til rejseomkostningerne i forbindelse med de specifikke uddannelsesforanstaltninger på [...] EUR, der ville være støtteberettigede. Kommissionen går ud fra, at de tyske myndigheder har undladt at yde støtte til dette beløb.

⁽²⁰⁾ Den supplerende uddannelse omfatter for en stor dels vedkommende generel uddannelse, kun for Ramp Agents II påløber der omkostninger til specifik uddannelse på [...] EUR. Men også uddannelsen af Ramp Agents I, der — uden støtten — vil skulle erstatte de bedre uddannede medarbejdere, omfatter specifikke uddannelsesforanstaltninger på [...] EUR, således at de to beløb gensidigt opvejer hinanden.

d) Beregning af det tilladte støttebeløb

(97) Den anmeldte foranstaltning (med anmeldte støtteberettigede omkostninger på [(10-15)] mio. EUR) vedrører bl.a. omkostninger på [(8-12)] mio. EUR, som DHL under alle omstændigheder vil skulle afholde, altså også uden uddannelsesstøtten. Denne del af den anmeldte støtte medfører ikke yderligere uddannelsesforanstaltninger, men vedrører derimod normale driftsudgifter for virksomheden og reducerer dermed de omkostninger, som virksomheden normalt skal afholde. Støtten kan derfor ikke godkendes.

(98) For de øvrige foranstaltningers vedkommende påløber der støtteberettigede omkostninger på [(2-3)] mio. EUR. Det svarer til et støttebeløb på 1 578 109 EUR. Kun denne del af støtten overholder kriterierne for forenelighed med fællesmarkedet.

7. KONKLUSION

(99) Kommissionen konkluderer, at den anmeldte støtte til DHL Leipzig dels vedrører omkostninger på [(8-12)] mio. EUR, som DHL under alle omstændigheder skal afholde, altså også uden støtte, og dels vedrører omkostninger på 2 630 182 EUR til uddannelsesforanstaltninger, der går ud over det, der er lovfæstet, eller ud over det, der er strengt nødvendigt for driften.

(100) Det er derfor Kommissionens opfattelse, at den del af den anmeldte støtte, der ikke er nødvendig for de pågældende uddannelsesforanstaltninger, ikke medfører supplerende uddannelsesforanstaltninger, men derimod dækker normale driftsudgifter for virksomheden og dermed giver mulighed for at reducere de omkostninger, som virksomheden normalt skal afholde. Derfor vil støtten efter Kommissionens opfattelse føre til en konkurrencefordrejning, der strider mod den fælles interesse og påvirker samhandelsvilkårene. Støtten kan derfor ikke begrundes med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Da der heller ikke foreligger nogen af de øvrige i EF-

traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, nævnte undtagelser, opfylder støtten på 6 175 198 EUR ikke kriterierne om forenelighed med fællesmarkedet.

(101) De øvrige anmeldte foranstaltninger med støtteberettigede omkostninger på [(2-3)] mio. EUR, for hvilke der er påtænkt en støtte på 1 578 109 EUR, opfylder de i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), fastlagte kriterier om forenelighed med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Tyskland ønsker at yde til DHL, er med hensyn til 6 175 198 EUR ikke forenelig med fællesmarkedet.

Den øvrige del af statsstøtten på 1 578 109 EUR, som Tyskland ønsker at yde til DHL, er i henhold til EF-traktatens artikel 87 forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Tyskland underretter senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Bruxelles, den 2. juli 2008.

På Kommissionens vegne
Neelie KROES
Medlem af Kommissionen

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsakten i dens gældende udgave.